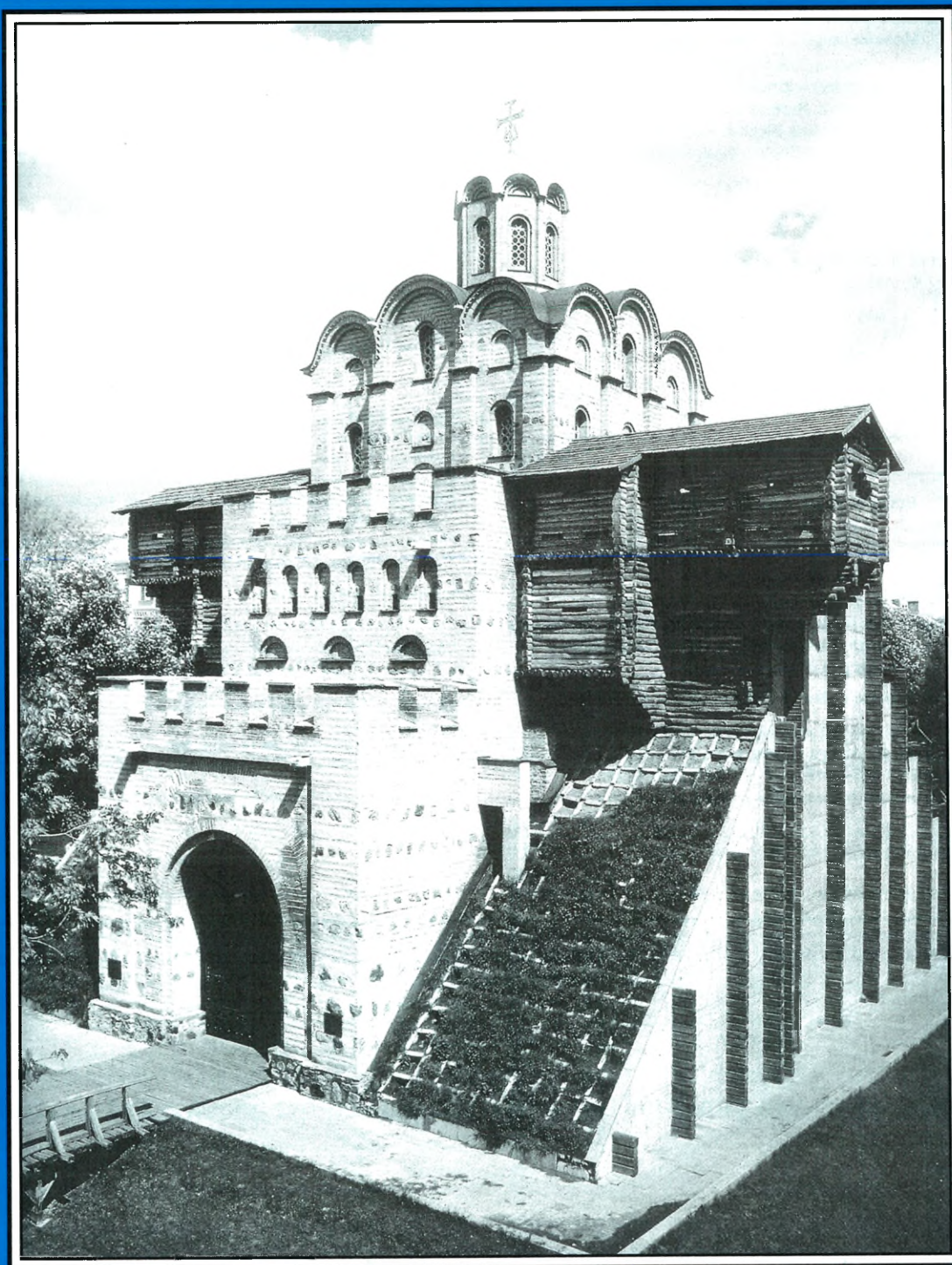

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

"НАШЕ ЖИТТЯ"

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СУА – неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

"OUR LIFE"

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXIV ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч. 7-8

Головний редактор – **Ірена Чабан**
 Редактор англомовної частини – **Тамара Стадниченко**
 Мовний редактор – **Лев Чабан**

Редакційна колеґія:

Ірина Куровицька (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, **Любов Волинець**, **Ася Гумецька**,
Анна-Гая Горбач, **Галина Кирпа**, **Марта Тарнавська**
Катерина Немира (з уряду) – пресова реф. Головної Управи СУА

Адміністратор: **Наталія Дума** (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
 Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
 E-mail: irenachaban@aol.com

Річна передплата в США
 Для членів СУА \$25.00
 Для інших передплатників \$40.00
 Поодиноке число \$3.00
 В країнах поза межами США US \$50.00

VOL. LXIV JULY-AUGUST № 7-8

Editor-in-Chief – **Irena Chaban**
 English Editor – **Tamara Stadnychenko**
 Ukrainian Language consultant – **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, **Lubow Wolynets**, **Assya Humetsky**
Anna-Halia Horbach, **Halyna Kyrga**, **Marta Tarnawsky**
Kateryna Nemyra – Press

Administrator: **Natalia Duma** (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
 Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
 E-mail: irenachaban@aol.com

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00
 Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00
 Single copy \$3.00
 Annual subscription in countries other than USA US \$50.00

ЗМІСТ

Микола Щербак. Україна	1
Евген Сверстюк. "Україно, ти для мене диво!"	2
Тетяна Донець. Український парк "Софіївка" та Софія Потоцька	3
Оксана Шалак. Вода й вогонь Купала	6
Оксана Бризгун-Соколик. Віра Смерека "В німецькій неволі"	7
Нам писує	8
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	9
Branch 58, Detroit Regional Council, Marks 60th Anniversary Mourns Loss of Beloved Members, and Prepares for 2008 UNWLA Convention	10
Hélène Turkewicz-Šanko. Helena Kolody (1912-2004): A Ukrainian Woman's Voice from Brazil	11
Ihor Magun. Vitamin D: The Forgotten Hormone	14
Orysia Nazar Zinycz. Estate Planning for Everyone	15
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи СУА	17
Збережемо "Наше Життя"	18
Діяльність округ і відділів СУА	19
Переступили межу вічності	20
Союз Українок України	29
Добродійство	29
Нашим дітям	34
Ярослава Стасюк, Дарія Цвек. Смачного!	36

На обкладинці: Золоті Ворота – пам'ятник архітектури XI ст.
 Фотоальбом "Київ", 2004.

Підписано до друку 25 червня 2007 р.

Ірина Куровицька, голова СУА. Ірена Чабан, головний редактор.

Редакція журналу веде листування з читачами лише на сторінках часопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці посилання на "Наше Життя" обов'язкове.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by
 Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
 (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2007 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

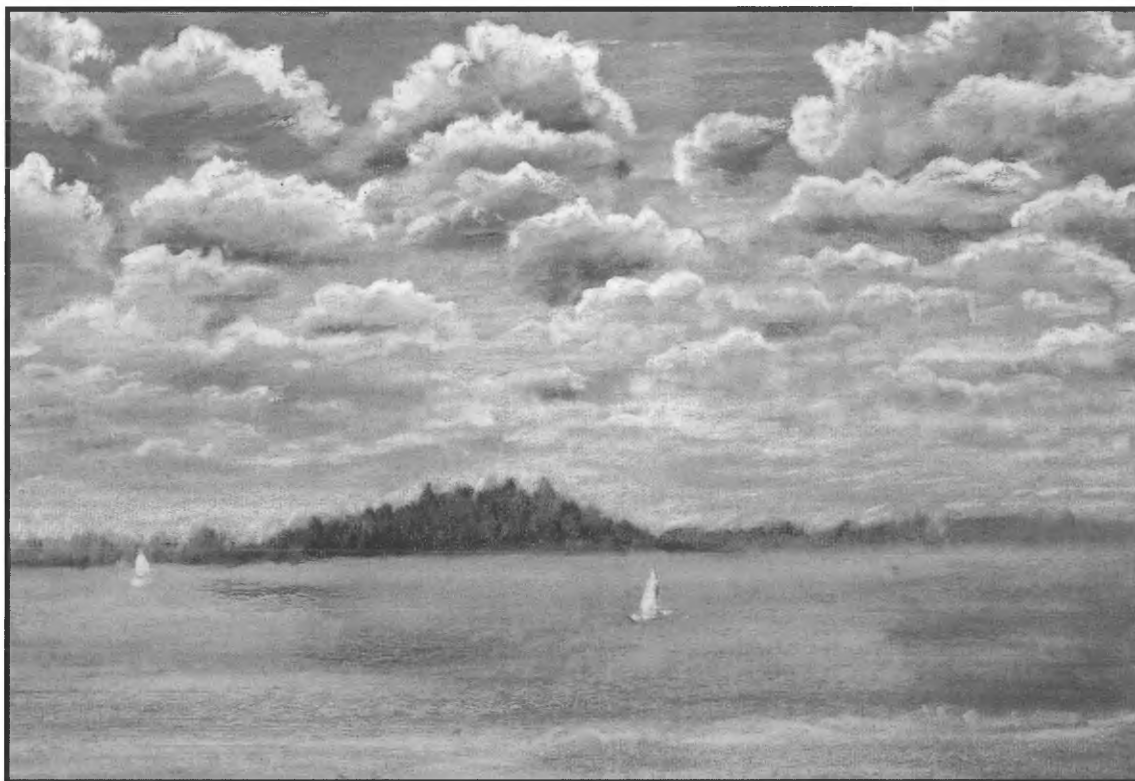
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Передплати за журнал "Наше Життя" просимо присилати на адресу канцелярії СУА у Нью-Йорку
 203 Second Ave, New York, N. Y. 10003

Please forward all queries and annual subscription fees for *Our Life* to
 UNWLA, Inc., 203 Second Avenue, New York, NY 10003

Просимо звернути увагу на зміну цін передплат, які діють з 1 січня 2007 р.

М. Барабаш, "Вітряний день над Світязем".

Микола ЩЕРБАК

УКРАЇНА

Я все з тобою: у думках, у снах –
Моя любов Твоїм теплом зогріта!
Не раз я бачу: стигне далина,
Тополя мріє – жде ясного літа!

На синіх горах місто золоте,
Дніпром омите – береги співучі! –
У росах нива колосом цвіте,
Шумить смерека на карпатській кручі...

О, Україно! Так! Це Ти, це Ти!
Я пізнаю Твою красу і вроду,
Я пізнаю шляхи Твої й мости,
Дівча і спів, почутий коло броду...

Я пізнаю... Чи може не впізнати
Син Матері? Змахну сльозу рукою,
І знов веселка заливає сад,
І тихий став, і верби під горою...

І враз Ти меркнеш... Ніби хмари тінь
Впаде крилато... Ніби блискавиці
Розтнуть Твою безкраю широчинь
Під завивання сірої вовчиці...

І я здригаюсь... І здригає Діл,
Гудуть бори, шумить-реве Славута...
І я вчуваю – грима-скоростріл
Ідуть повстанці – слава не забута!

Ідуть сини Твої в глибоку ніч
З Карпат високих, із лісів Волині,
І, мов з п'ятми, із присмерків сторіч
Великий День встає і співи линуть...

І Ти встаєш... І сонце, і блакить –
Держави барви, з неба Богом дані!
І вся земля співає і бринить –
О смутку мій! О Раю мій жаданий!

Микола Щербак „Чебрець”. Київ, „Задруга”, 2004

„Україно, ти для мене диво!”

Таке освідчення достоту лицарське, своїй матері-удовиці. Можна гадати, чи справді Василю Симоненкові часто доводиться бачити таких, про яких зірвалися слова:

*Буду, мамо, горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік.*

Але оте слово „дивуватися” своїм подвійним звучанням наводить на думку, що тут може бути подив любови до матері, а може бути і подив, що у своєму приниженні вона і горда, і вродлива.

Тільки наївно давати якісь питання до поета, який в епоху колгоспного кріпацтва писав:

*Люди – прекрасні,
Земля – мов казка.*

Цілком ясно, що за словами поета стоїть велика сила любови. А любов творить дива, любов підносить і обожнює!

Чи може хтось сьогодні заспівати таку патріотичну пісню? Десять розгубилися такі слова. Кажуть – інша стилістика! А за стилістикою – дух не той, любов не та.

Якби сьогодні незалежність України була більш певною, а життя людей кращим, то чи це збільшило б силу любови до неї?

Тоді одні робили б з того капітал, а інші казали б: „Вона і без моєї любови обійдеться”.

Нині ми маємо Україну, незалежність якої визнає світ. Залишилося мало: залишилось, щоб ми самі її визнали, цінили і тримали на своїх плечах, як найцінніший спадок. Треба, щоб ми, українці, самі були вільні й гідно тримали прапор.

Випробування на незалежність сучасникам нашим виявилось важким. Учорашні виступники і раби нікого і нічого не люблять. Вчорашні невольники хочуть відпочити від розмов про боротьбу. Амбітні хочуть негайно скористатися свободою. А у всіх разом немає великої школи служіння і дисципліни підпорядкування своїх інтересів великому спільному.

Звичайно, усі відчувають, що вільна Україна все ще в економічній, інформаційній, психологічній залежності від учорашніх реалій і стереотипів. Ми навіть день Незалежності прийняли по ситуації, замість владно проголосити уже давно проголошену і кров’ю написану дату 22 січня.

Треба бути високим, щоб стати над усім цим і усвідомлювати себе господарем, гідним і відповідальним. Україна вперше має Голову Держави, слово якого є чесним і нелукавим. Він потребує опори, підтримки і солідарності громадян – супроти сил явно або таємно ворожих.

Звичайно, славу Матері творять її діти – діяльні, талановиті, віддані. Діти, обдаровані любов’ю. Тільки треба пам’ятати, що творча сила любови збільшується тоді, коли людей об’єднує вища мета, якій вони віддаються цілком. Чи була така мета в покоління, до якого належить поет Василь Симоненко? Багато хто нині закидає шістдесятникам, що у них не було ідеології, не було радикальної мети – повалення режиму, що була мета надати йому „людське обличчя”. На це можна відповісти: вимагати людяності від режиму – це звучить вічно актуально. А творити радикальну ідеологію під наглядом КГБ – це неадекватна поведінка. А проте наше покоління об’єднувала висока мета – опір брутальному наступові на українську націю, і самозахист наш був постійним і відчайдушним – і на полі мови, і мистецтва, і моралі, на широкому полі української культури. І саме тут об’єднувалися сили любови й чесности, культури й науки. Опір був гідний і часто результативний, коли врахувати, що позитивний приклад цивільної відваги завжди має великий вплив на суспільство і на прихильників, і навіть на ворогів. Сила позитивного прикладу звучить актуально завжди.

Незалежну Україну має будувати кожен і постійно. Тільки тоді будемо мати Свято Незалежності.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАРК „СОФІЇВКА” ТА СОФІЯ ПОТОЦЬКА

Якщо волею долі ви будете прямувати у південному напрямку одним в Україні швидкісним автомобільним шляхом Київ-Одеса, то ви обов'язково зупиніться в Умані. Адже саме там і є всесвітньо відомий парк „Софіївка” – перлина паркового мистецтва.

Парк створено на знак кохання. Наша розповідь про Софію Потоцьку.

Ім'я цієї жінки оповите таємницями та легендами. Епізоди її життя стали сюжетами романів.

Цією жінкою неймовірної краси захоплювались найменитіші і найвпливовіші люди Європи кінця XVIII століття. Заради прекрасної Софії вони влаштовували розкішні бали. Винахідлива й розумна красуня була козирною картою в руках політиків і монархів.

На її честь було створено унікальний пейзажний парк „Софіївка”. Саме він зробив ім'я Софії Потоцької безсмертним.

А починалося все досить прозаїчно. На невільничому ринку в Стамбулі польський дипломат Боскамп Лясопольський звернув увагу на двох чарівних дівчаток-грекинь, що танцювали і співали за милостину. Він був захоплений їхньою грацією і красою. Щедро заплативши їхній тітці, він забрав дівчаток із собою. Їх відмили від бруду, гарно одягли й стали навчати гарних манер: правильної мови, іноземних мов, гри на музичних інструментах, модних танців. Сестри виявилися дуже здібними. У своєму щоденнику дипломат Лясопольський писав про Софію: „Пам'ять надзвичайна! Логічний склад розуму. Спостережливість і наполегливість розуму. Вміє маскуватися, ховати свої почуття, може бути догідливою, поступливою, якщо того вимагають обставини”.

Софія Потоцька.

Негоже було вводити простолудинок у шляхетне товариство, а тому для пристойності (а для посвячених у таємницю походження дівчаток – для розваги) було вигадано легенду, що юні грекині походять з царського роду Клявоні. Дивовижно, але у цю безглузду брехню майже усі вірили.

У чудову казку, здається, повірила й сама Софія. Вона трималася чудово. „Візантійська принцеса” відчула себе дуже впевнено після пророцтва графа Каліостро, який одного разу взяв голівку дівчинки у свої долоні й напроорокував: „Перед вами будуть схилити голову владки світу,

кожне ваше слово буде звучати наказом, погляд – повелінням, бажання – законом...” Але збулося це пророцтво не одразу. Спочатку її зраджували і продавали. Багато разів. Шлях від рабині до рабовласниці, володарки неймовірних багатств був нелегкий.

Обставини склалися так, що дипломат змушений був покинути дівчаток у Кам'янець-Подільському замку. У польському товаристві точилися плітки, що він схильний до педофілії.

Сестра Софії, будучи дівчиною не дуже суворих правил, завагітніла і померла від невдалого аборту. Ця трагічна ситуація змусила Софію триматися з чоловіками відчужено. Наля-

кана смертю сестри вона розсудливо відкидала домагання безтямно закоханого у неї сина коменданта Кам'янець-Подільської фортеці Юзефа Вітте. Він зважився одружитися з Софією без згоди і благословення батьків. Невдовзі батьки, зачаровані красою Софії, пробачили молодим.

На шляху зі Стамбула до Парижа у Кам'янець-Подільській фортеці зупинився герцог Шуазель Гуф'є. Саме він запросив молоде подружжя Вітте до Парижа і пообіцяв представити їх королю. Франція перебувала у війні з Туреччиною, і на випадок падіння Османської імперії „візантійська принцеса” була доречна. Тому подружжя Вітте у Парижі приймали дуже тепло. Сам король шепотів Софії компліменти.

Повернення до Польщі було тріумфальним. Родовиті й пихаті польські аристократи мали за честь запросити до свого дому подружжя Вітте, а король Понятовський піднімав тост за відродження Греції і спадкоємицю грецького престолу Софію Клявоні-Вітте. Навряд чи згадала Софія в цей момент своє жебрацьке дитинство та жменю червінців, за які її купив дипломат Лясопольський. Присутні на цьому розкішному балі не могли відвести від Софії захоплених поглядів.

Король дав доручення графу Браницькому зробити так, щоб Вітте за картковим столом вигравав та вигравав і довго не згадував про свою дружину. У короля була можливість поговорити з красунею наодинці про важливі державні справи... і не тільки...

Російська цариця Катерина II відвідала Малоросію (Україну) і запросила польського короля Понятовського зустрітися в Каневі. У його почетеї прибула і Софія. Саме там вона познайомилася з ясновельможним князем Потьомкіним і була представлена імператриці Катерині II.

У Каневі цариця Катерина обдарувала Софію розкішними подарунками і дала делікатне доручення: схилити польську аристократію до тісніших контактів із Петербургом.

А тим часом, чоловік Софії став служити російській короні. Посипалися всілякі нагороди і чини. Незабаром Ю. Вітте одержав чин генерала і посаду коменданта нового російського міста Херсона.

У 1789 році Софія ж перебувала в ставці генерал-губернатора Новоросійського краю графа Потьомкіна під Очаковим. Потьомкін був на

півдні намісником цариці. Ясновельможний князь був охочим до гарних жінок. У щоденнику Григорія Потьомкіна можна прочитати:

„Грекиня Софія. Обличчям нагадує Афродіту, але з деякими рисами Афіни Паллади. Гідне різця Праксителя. Воно оздоблене найчарівнішими у світі очима і вустами, у яких блищать два ряди ідеально рівних, сліпучо-білих зубів. Обриси підборіддя гідні подиву. Волосся чорне, пишне та довге. Вуха, ніс, чоло – архіпропорційні. Шия – лебедина. Плечі гарні і привабливі, торс ніби виточений. Груді не великі і не маленькі, пропорційні торсу, пружні і свіжі, ніби дитячі щічки, рум'яні, як два яблучка. Постава статури така, що може бути зразком для різьбяр. Дуже хотів би прирівняти її до Фрюни, про яку Квінтальйон розповідає, що обвинувачена вона оголила перед римським трибуналом свій торс і цим домоглася бажаного для себе вироку.

Швидкість думки і фантазія неймовірні. Її можна назвати ученицею Аристотеля, тому що в суперечках своїх досягла такої майстерності, що вмів загнати в кут будь-якого супротивника. Людей, з якими вона має справу, вивчає так старанно, що майже завжди вмів передбачати їхні думки і слова. Пам'ять – ангельська, помисли – багаті, фантазія – надмірна. Володіє витримкою і терпінням до співрозмовника. До свого минулого байдужа. Її максима – радіти сьогоденню, девіз – користуватися успіхами, що випадають. Вільна від гримас і інших мізерій. Ніколи не буває нудна, однаково впевнено говорить і правду, і неправду. Вигадує, розфарбовує і розповідає свої історійки з таким натхненням, так правдоподібно, що наймудріший дав би себе надути, не будучи попередженим. Ніколи не піддається примхам фортуни, не виявляє ні надмірної радості, ні суму. Слухняна і весела. Вмів залишатися у гарних стосунках зі своїм коханцем, приятельками, знайомими і навіть з людьми, яких мало знає.

Ця фанаріотка – єдина з жінок світу, якій найбільше до лиця грецька корона”.

Софія з великим успіхом виконала доручення Катерини II і Потьомкіна. Вона їздила на сейм у Варшаву і переконала коронного гетьмана графа Фелікса Станіслава Потоцького примкнути до конфедерації після чого почалося народне повстання під проводом Тадеуша Костюшка. Потоцький змушений був залишити

Польщу. Він беззастережно підтримав Росію, за зраду був проклятий патріотично налаштованими поляками. Схильний до романтичних почуттів граф Потоцький до зустрічі з Софією пережив трагедію: втратив кохану жінку і змушений був на вимогу батьків одружитися зі знатною, але нелюбою Жозефіною Мнішек, із якою мав трьох дітей.

Для Потоцького Софія була втіленням жінки його мрії. Відтепер Софія і тільки Софія панувала в його серці.

Усеперемагаючи любов надихнула закоханого Потоцького на своєрідний подвиг в ім'я любові – він віднайшов кошти і у 1876 році в Умані серед вицвілих під сонцем пагорбів і долин, серед хаотичного накопичення скель розпочав будівництво пейзажного парку. Для коханої граф вирішив створити куточок Еллади, який нагадував би їй гори і ліси, чисті джерела і прозорі озера її рідної Греції.

Як згадують сучасники, під час полювання Потоцький звернув увагу на мальовничу місцевість долини невеликої річки Кам'янки і сказав своєму супутнику Метцелю: „Чи не можна з цього яру влаштувати місце для гуляння? Мені хочеться подарувати його моїй дружині й назвати це місце її ім'ям”

Граф доручив будівництво парку Людвігові Метцелю, польському військовому інженеру. Глибокі інженерні знання, широка ерудиція, витончений смак, буйна фантазія і практичні навички допомогли Метцелю спочатку уявити, а потім втілити в життя мальовничу феєрію гаїв, галявин, терас, ставків і водоспадів, гротів і альтанок.

Працею тисяч українських кріпаків, зігнаних із сіл, що належали Потоцькому, були створені овіяні романтикою Єлисейські поля, строгі алеї Англійського парку, чудесні пейзажі Швейцарії, Острів Любови, Критський лабіринт і Долина Гігантів, Мертве озеро і підземна ріка Стікс, грот Страху і Сумнівів. Прекрасно вписалися в навколишній ландшафт і тисячі екзотичних дерев, висаджених у парку.

Роботи, пов'язані з завершенням будівництва, тривали і в наступні роки. Вражають фантастично короткі терміни будівництва – всього шість років! Граф Потоцький витратив на будівництво „Софіївки” 2 млн. карбованців сріблом.

Закохана пара просила розлучення: вона – у чоловіка, він – у дружини, але Вітте і Жозефіна

були непохитні. У Потоцького і Софії народилися діти. Після багаторічного торгу Вітте за 2 мільйони польських злотих погодився дати розлучення. Жозефіна благала чоловіка не розлучатися і на переговори про примирення відправила старшого, вже дорослого сина Юрія. Зачарований красою Софії, Юрій закохався у „мачуху” і не виконав доручення матері. Існує легенда, що Станіслав Потоцький, довідавшись про роман свого сина від першого шлюбу Юрія і Софії, впав у депресію і незабаром помер. За другою версією, Софія, боячись, що чоловік позбавить її спадщини, подала йому вранці у ліжку каву з ціянистим калієм. Так чи інакше, але Фелікс Потоцький помер, а взаємини Софії з Юрієм тривали ще чотири роки. Потім він виїхав у Париж, розорився і через кілька років помер від сифілісу. Вперше в житті старіюча Софія була покинута. Вона змінила спосіб життя, намагалася спокутувати свої гріхи перед Богом і людьми: часто відвідувала церкву, допомагала нужденним, але невиліковна хвороба наздогнала її. Дочка відвезла її лікуватися до Німеччини, але лікування не допомогло. Про її хворобу ходили різні слухи. Пліткували, що Бог карає грішницю... Від хворої йшов такий неприємний запах, що ніхто, крім відданої дочки, не хотів її доглядати.

У 1822 році всіма покинута Софія померла в Берліні. Її тіло везли в Умань. У холодний, сірий і непривітний грудневий день дзвонили в усі дзвони уманських соборів, щоб повідомити про смерть графині. Починаючи від села Паланки, на захід від Умані зібралася уздовж дороги безліч народу. Мине багато років, але учасники жалобної церемонії будуть розповідати дітям і онукам про те, як пишно ховали графиню: тіло лежало в цинковій труні, залите бджолиним медом, щоб уберегти його від розкладання. Мотошна картина похоронної процесії у нічному степу зі смолоскипами, свічами, дзвонами і звуками мідних труб назавжди залишилася в пам'яті уманців і жителів навколишніх сіл.

Спочатку Софію поховали в Умані під стіною церкви, але після незначного землетрусу стіна церкви розкололася, і парафіяни зажадали забрати прах грішниці. Дочка перепоховала останки в м. Тальне, але на місці того цвинтаря побудували завод, а надгробну стелу (можливо, й прах) перенесли в маєток графа Шувалова, чоловіка дочки Софії.

ВОДА Й ВОГОНЬ КУПАЛА

Свято Івана Купала припадає на час літнього сонцевороту, тобто в ніч проти 24 червня за старим стилем, або проти 7 липня – за новим. Воно було одним із найголовніших язичницьких свят і залишило помітний слід у фольклорі пізніших часів.

За давніми уявленнями Купало – поганський бог кохання, родючості земних плодів, котрому приносили жертви напередодні жнив. У міфології, за однією з універсальних космогонічних версій, світ створився завдяки священному шлюбові води і вогню – сестри та брата - близнюків. У воді, заплідненій променем сонця, зародилося життя – тому свято Купала і відтворювало цю першоподію, а Купало уособлювало родючість і кохання. Незрозумілі сьогодні мотиви вбивства сестри братом, поширені у купальських піснях, саме і відтворюють давні образи язичницьких офір і родючості:

*Ой братику, мій голубчику!
Не рубай мене й у суботоньку –
Зарубай ти мене й у неділеньку!
Й у неділеньку рано-пораненьку
Посічи ти мене да на дрібен мак.
Да посій ти мене й у трьох городочках.
А й уродиться да тройзіллячко.
Що перве зілля – то ж василечки,
А друге зілля – то ж барвіночок,
А третє зілля – то ж любисточок.*

Яким було святкування Купала за давніх часів, тепер сказати важко. Проте досі в Україні знають, що купальська ніч – особлива. Саме цієї ночі „створяються” небо і земля, тварини говорять, вода у криницях стає вином, дерева можуть пересуватися, скарби виходять на поверхню, а вранці сонце „грає” – міниться різними кольорами. Купальської ночі цвіте папороть – чарівна квітка, здобувши яку (попри переслідування усіякої нечисті), можна бачити крізь землю й воду, розуміти мову тварин, а також здобути давні скарби.

Цієї ночі відьми злітаються на Лису гору – пошабашувати. Тирлич-трава, зірвана там, має

приворотні властивості. До першого променя сонця знахарки збирають цілюще зілля, бо саме купальської ночі воно має найбільшу силу. Для молоді ця ніч – свято кохання. Дівчата й хлопці виходять за село із веселими співами, розкладають вогнища неподалік ріки, стрибають через багаття, водять танки, а дівчата ворожать на одруження, пускаючи вінки на воду. Основні атрибути обрядодій – Купало й Марена, котрих у різних регіонах України виготовляють по-різному: з гілки верби, вишні або чорноклена, прикрашаючи вінками, квітами і стрічками. Подекуди робили жіноче опудало із соломи та кропиви – Марену. Дівчата довкола такого „Купала” чи „Марени” водили танки, а за якийсь час на нього нападали хлопці, обривали вінки, а саму гілку кидали у воду, опудало топили або спалювали, закопували у землю. Під час такого жертвоприношення кожна дівчина брала собі галузку і несла до себе на город – це мало забезпечити городині дощ, а дівчині – щасливе кохання.

Купальський ритуал вчені пов’язують із віруваннями у божество, що помирає і воскресає, з ідеєю вічності життя й колообігу в природі. „Купала” вбивали для того, щоб викликати його воскресіння, смерть оплакували, проте раділи з приводу воскресіння, тож обряд супроводжували сміхом та веселими іграми.

Купальської ночі обов’язково годилося скупатися, адже обливання водою, купання – дія, що мала в українській обрядовості очисне та шлюбне значення:

*Там Марія купалася,
Там з Іваном вінчалася.*

Функцію очищення відігравав і купальський вогонь, він спалював усіляку нечисть, хвороби, захищав від усього злого, тому через купальське багаття слід перестрибнути, залишаючи в його полум’ї усілякі негаразди. А вранці – не забути вмитися „іванівською” росою. На здоров’я і красу.

ВІРА СМЕРЕКА „В НІМЕЦЬКІЙ НЕВОЛІ”

Остарбайтери. На цю тему в нас наче було табу. Небагато жертв признавалися тут до насильного вивезення на невідільницьку працю у Німеччину під час Другої світової війни. А тих, що повернулися, називали коляборантами, переслідували, вивозили на заслання. А було їх тисячі.

Хто вони? Не герої. Бо, за словником, не „пішли добровільно віддати життя своє за ідею”. А жити хотіли. Боротися з долею, щоб вижити. Терпіли, мучилися і мріяли та надіялися на краще завтра. І тисячі не дочекалися того завтра.

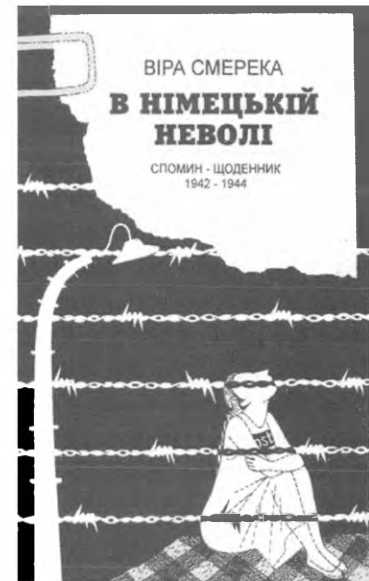
Нарешті появилася одна з перших книжок на тему „остарбайтерів”.

Це „Зі сходу на Захід” – спомини Антоніни Демчини, видані англійською мовою. Розхоплені та перевидані. Книжка знайшла ентузіаста – Богдана Мельника, який безкоштовно переклав її українською, а СФУЖО видало й подарувало її Україні тиражем 3,000.

Під вражінням прочитаного Катерина Житникова в Севастополі, сама також „остарбайтерка”, зважилася зібрати друковані статті-спомини і видала їх двома невеличкими книжечками.

І тепер – в руках нова книжка „В німецькій неволі”. Спомини–щоденник 1942-1944. Автор – Віра Смерека, письменниця та наша „сфужівка”, довголітня голова складової організації СФУЖО – Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги в Англії.

Книга (275 стор.) читається легко, з цікавістю. Написана тепло, спокійно, без злоби, пристрастей, ненависти. З великою тугою та любов’ю до Батьківщини та вірою у краще майбутнє. Читаючи, переживаємо з авторкою не тільки її насильну „мандрівку на захід”, але і її роздуми, клопоти, турботи та радісні хвилини. Літературна редакторка твору Юлія Зейкан називала Віру Смереку „ліричною героїнею”. І справді, ніжність та щедрість є прикметою твору, який описує життя знаних та невідомих молоденьких дівчат, насильно схоплених та відірваних від родин, часто без змоги попрощатися... та вивезених на невідільничі праці до Німеччини. От хоч би тільки перше речення в книзі: „У товарний вагон з розчиненими, але закутими ланцюгами дверима, заглядало ласкаве весняне сонце...” Цей контраст, де „ласкаве сонце” гріло “непрошені сльози, які лилися з очей” та слова „Ой мамочко, чи коли ще тебе побачу...” просто ріжуть душу читача. Друга світова війна. Скільки вона родин розбила, скільки терпінь принесла та нових хрестів

невідомим поставила... Не кожний хоче згадувати ці страшні роки. А для історії такі спомини важливі, бо насвітлюють події багатьом незнані.

Заголовки в книзі говорять самі за себе: На шляху в неволю, Хвороба. Малов. Поворот до життя... Малов. Місцевість коло Берліна. Саме ця частина зробила на мене потрясаюче вражіння. Віру Смереку, тяжко хвору, принесли до лікарні на ношах. А там немає для „остарбайтерів” ні ліків, ні опіки, ні відповідних харчів. А неподалік стоїть другий шпитальний будинок. До нього переносять тих, які вже з нього не вийдуть. Зі щоденника авторки: „Під високим сосновим лісом, огорожений колючим дротом, розкинувся величезний табір-лікарня для остарбайтерів німецького Райху. Лікарня, що стала могилою сотень і тисяч невідомих жертв, які згасли як свічки за ґратами тонких дерев’яних бараків і були поховані не знати де і ким...” Віру Ніпот-Смереку вивезли в Німеччину в травні 1942 року зі Львова, де вона студіювала українську філологію. Сама з Сумщини. Хоч здала іспити до Київського університету, але її туди не прийняли. Вона ж із родини священика... Доля її кинула до Берліна – до робітничого табору. Літом 1943 р. зустріла свого майбутнього дружину Івана Смереку із Закарпаття. Цей щирий патріот, в щоденнику „друг”, знайомить її з українським життям Берліна.

І врешті, після вагання та роздумів, Віра Смерека наважується на втечу з табору. 1 лютого 1944 р. Остання ніч, переповнена думками: „І ось я втікаю з табору, ризикуючи життям. Чи

добре роблю? Нащо покидаю дівчат, своїх людей? Моя ж доля пов'язана з ними... Що мене жде в житті? Невже більше ніколи не побачу моїх рідних тата й маму? Сестру, брата, подруг, місто наше, Україну? ... Сльози рясно текли з моїх очей на тверду із сіна подушку..." І Пан Біг допоміг Вірі вирватися на волю. А по війні, після перебування в ДП таборах, доля її закинула в Англію.

Віра Смерека – авторка вже багатьох книжок. А ця є надзвичайним вкладом і у нашу мемуаристику, і як документ життя жертв – невідьників сучасного ХХ століття, з яких тисячі відійшли безслідно у Вічність, в самоті, голоді

та холоді. Авторка присвячує книжку „тим українським дівчатам, які пішли з життя... але ніколи не зраджували своїй далекій та найріднішій Батьківщині ні в німецьких, ні в московсько-більшовицьких сибірських концтаборах. Їхнім порятунком була надія, освітлена двома словами – „Україна і Бог”.

Мистець Надія Пономаренко гарно оформила книжку, яка видана в Ужгороді тиражем 1,000.

Бажаємо Вірі Смереці сили та енергії до дальшої творчої праці.

Оксана Бризгун-Соколик

Нам пишуть...

М. Брадфорд, Англія, 8.6., 2007

Вельмишановні й дорогі Посестри в далекій Америці!

Щиро вітаю Вас з Англії та посилаю всі краці побажання доброго здоров'я і успіхів у Вашій цінній праці!

Вчора я отримала листа від п-ні Оксани Соколик з порадою надіслати Вам мою книжку „В німецькій неволі”.

Сьогодні зробила невеликий пакуночок і вклала в нього, крім книжки „В німецькій неволі”, ще 3 інші, які, надіюсь, Ви щасливо дістанете.

Свого часу я діставала „Наше Життя” – надзвичайно цінний часопис, проте через недуги не вирівнала передплати, і журнал перестав приходити. Тепер знову прошу присилати мені цей пре-гарний журнал, і я постараюся вислати оплату за нього на майбутнє.

Цього року вже припадає 60 років, як я живу в Англії, минуло 10 років, як я залишилася вдовою. Англійська погода чи минулі пережиття пошкодили моє здоров'я, і я тепер нездужаю. Але з тим живу і даю собі раду. Шкодную тільки, що не можу поїхати в Україну так легко, як їздили ми колись з чоловіком. Наша подорож завжди була від Заходу до Сходу, і Україна такою цілісною живе зі мною, як і надія побачити її ще раз...

Дякую Вам за увагу до моїх скромних зусиль, які з любов'ю і щирістю я вклала в листочки, і з них добрі люди зробили книжечки.

З тим живу і працюю далі над своїми листочками...

Щиро вітаю Вас в Америці, на яку дивлюся, як на висоту світу.

Бажаю Вам щасливого життя там і успішної праці на добро і радість нашої спільної і єдиної в серці України.

Зі щирою пошаною Віра Смерека

* * *

Щиро дякуємо вельмишановній авторці за надіслання книжок до редакції!

**Екзекутива Союзу Українок Америки,
Редакція журналу „Наше Життя”.**

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXIV

JULY-AUGUST 2007

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

From the Desk of the President

**Wishing all of you a Happy 4th of July as you celebrate America's Independence Day
and wonderful August 24 as you commemorate Ukraine's Independence Day!**

**The UNWLA Executive Committee salutes the newly reelected
Presidents of the Regional Councils of Philadelphia and New York:
Christina Chomyn- Izak and Nadia Sawchuk**

**The UNWLA Executive Committee salutes the newly reelected
President of the Board of Trustees of the Ukrainian Museum, Olga Hnateyko,
wishing her health and satisfaction in all her endeavors**

On May 30, 2007, Ruslana Luzhychko was honored at a gathering hosted at New York City's Ukrainian National Home. Among those attending the event, which was sponsored by the UNWLA under the auspices of the Permanent Mission of Ukraine to the UN, were newly appointed Permanent Representative of Ukraine to the United Nations Ambassador Yuriy Sergeyev and his wife Natalia.

Ruslana, a deputy of Ukraine's Verkhovna Rada, member of President Yushchenko's Our Ukraine party and winner of the 49th Eurovision Song Contest, was officially welcomed by UNWLA President Iryna Kurowyckyj and New York Regional Council President Nadia Sawchuk. Graciously accepting the bouquets of flowers presented to her by Mrs. Kurowyckyj and Mrs. Sawchuk, the pop icon was then welcomed in the traditional Ukrainian bread and salt ceremony by Ilona Bilevych and Olha Olach.

The focus of the event was on Ruslana's latest achievement: being appointed as the first National Goodwill Ambassador from Ukraine to the United Nations Children's Fund (UNICEF), which advocates, promotes, and supports the health, safety, and welfare of children worldwide. In her new role, she joins stars like Danny Kaye and Audrey Hepburn who have devoted themselves to UNICEF since its inception. Following in their footsteps, Ruslana draws on her name recognition to promote her commitment to UNICEF's mission to ensure that every child is nurtured and protected in a world that is often brutal and careless of children's welfare. She is an especially strong advocate for the rights of every Ukrainian child to health, dignity, and development and she spoke at length on this issue. To the delight of those attending, she graciously agreed to sing one of her popular songs and to pose for photographs with guests.

In a brief speech, Ambassador Sergeyev, speaking on behalf of the Ukrainian Mission, thanked the UNWLA for hosting the program, praising the multitalented Ruslana for her music, her work as a member of the Verkhovna Rada, and especially, for her deep devotion to Ukraine's children. UNWLA President Iryna Kurowyckyj expressed her gratitude to program coordinator Consul Andriy Nikitov and to those attending for their interest and enthusiastic response to the guest of honor. Ruslana, Ambassador Yuriy Sergeyev and his lovely wife Natalia, Mission representatives, and several UNWLA members then adjourned to the Ukrainian Restaurant for dinner.

Branch 58, Detroit Regional Council, Marks 60th Anniversary Mourns Loss of Beloved Members, and Prepares for 2008 UNWLA Convention

*Founding Members of Branch 58. Standing, fourth from left, Helen Sedorak (Branch 58 Historian).
Seated, first and second from left, Nellie Sedorak Sosnowsky (unofficial Branch 58 calligrapher)
and Ann Sedorak (Branch 58 Financial Secretary)*

UNWLA Branch 58, under the patronage of Olena Teliha, was established at a meeting held in St. John's Ukrainian Catholic Church in Detroit, Michigan, in 1947. Celebrating its 60th anniversary, the branch continues to maintain strong connections with the church, which is celebrating its 100th anniversary of serving the Detroit community.

Branch 58 has a long and successful history of volunteerism, and members have worked diligently to preserve, nurture, and exhibit Ukrainian culture, folk art, music, and dance. Of the sixteen founding members, three survive and continue to participate in Branch 58 activities: Helen Sedorak, Nellie Sedorak Sosnowsky, and Ann Sedorak.

Over the years, Branch 58 membership has experienced growth spurts, sadly punctuated by the illness and death of elderly members. In 2005, the branch lost Kathryn Snarsky, a lovely lady who joined Branch 58 when the branch she previously belonged to was disbanded as members passed way and or became too frail to continue their work. During 2007, Branch 58 lost two beloved long-time members: Frances Krcek and Joanna Kulchesky.

Mrs. Krcek, who is survived by her husband Frank, three children, two grandchildren, and two great-grandchildren is remembered for her love of children, her abounding affection for her dogs and flowers, and her legendary talent for cooking. Mrs. Kulchesky (nee Draginda), an administrative nurse by profession, also served a term as Branch 58's president. As director of Echoes of Ukraine Dance Ensemble, she trained hundreds of young Ukrainian dancers from Metropolitan Detroit and Windsor, Canada. As a tribute to their mentor, many of her former students came to Mrs. Kulchesky's funeral dressed in Ukrainian embroidered blouses and red dancing boots. Mrs. Kulchesky was also co-chair of Veselka, Inc., a project initiated in 1998 to establish an extended care facility for the disabled, bedridden, and dying members of the Ukrainian community. The project was cosponsored by Branch 58 and the Ukrainian Nurses Association of Michigan and continues to provide a valuable service to the community to this day. Joanna was featured in the "Our Young Talent" section of the April 1964 issue of *Our Life*.

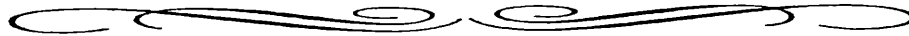
While mourning the loss of these three women, members of Branch 58 continue to work on numerous programs and activities. In June, the branch hosted a "God Bless America Independence Day Party" for senior residents of the Ukrainian Village in Warren, Michigan. Branch member Olya Solovey, director of the Zoloty Dzvony Choir at the Ukrainian Village, arranged a medley of patriotic American and Ukrainian songs for the event. Ms. Solovey, who serves as Branch 58's Secretary and Cultural Chair, is also director of the singing group "Soloveyky." In 2005, the group produced a CD of their songs, donating a share of the proceeds from CDs sold to charitable causes.

Other branch members continue to promote Ukrainian culture in the Detroit area. Nadya Sepell has held pysanky exhibits at the Henry Ford Centennial Library for the past 31 years. Iryne Torrance exhibits pysanky at Detroit's Riverview Library, and Janis Basian recently arranged a Ukrainian

Exhibit at the Padzieski Gallery, located in the Ford Performing Arts Center in Dearborn, Michigan. From September through May, branch members visit Ukrainian residents of the Abbey Nursing Home and attend the Ukrainian Catholic Liturgy celebrated for residents the first Thursday of every month.

Branch 58 members, who are eagerly anticipating the 2008 UNWLA Convention, are currently involved in the Detroit Regional Council's convention planning activities and have volunteered to be in charge of convention transportation. Marcilene Chomiak, who serves as co-president of Branch 58 with Julia Stoiko, is in charge of the transportation committee.

Material for this article was compiled and submitted by Ann Sedorak and Julia Stoiko. Branch 58's donation (in the amount of \$50) and a donation from the Stoiko Family Trust (in the amount of \$25), both designated for Our Life Press Fund, are gratefully acknowledged.

Helena Kolody (1912-2004): A Ukrainian Woman's Voice From Brazil

by Hélène Turkewicz-Šanko

Brazil, a country as vast as the United States of America or Canada, is home to about 200,000 Ukrainians of which about 92.5% are Brazilian born. Although they can be found in major cities such as Rio de Janeiro, São Paulo, Salvador, and in the federal capital city Brasilia, most of these Ukrainians (about 75%) are concentrated in one of the 23 states of Brazil, the state of Paraná, and mainly around Curitiba and Prudentópolis. According to the *Encyclopedia of Ukraine*, the first Ukrainian immigrant probably arrived in 1872, from the Zolochiv region in Eastern Galicia.

In the 1870s, Paraná was an area of uncleared forest. It must have been a great disappointment for the people who had crossed the Atlantic Ocean, lured by Italian shipping companies whose agents had promised vast farmland. Nevertheless, a Ukrainian community was born and the churches attest to the fact that the settlers were mostly Byzantine Catholics.

Some twenty years later, a mass immigration took place between 1895 and 1897. In 1897, the first Ukrainian chapel was built in the town of Silva, and the first Ukrainian monks of the Basilian order arrived. Most of the new settlers came from Galicia and Bukovyna, and then from Volhynia. Ukrainian immigrants of the time were seldom classified as Ukrainians but rather as Austrians or Poles. The average number of newcomers was somewhere between 700 and 1,000 per year; by 1902, in Curitiba, the first secular organization, Prosvita, appeared.

Between 1907 and 1914 the Brazilian government needed workers for its railroads. The São Paulo-Rio Grande do Sul junction in the state of Paraná attracted a great number of immigrants; among the newcomers were the Sisters Servants of Mary Immaculate, who arrived in 1911. Between the two world wars, this flow of immigrants continued, historically labeled "the second wave of immigration to Brazil." These immigrants were

classified as Ukrainians because the Ukrainian Republic had been proclaimed in 1918. But under the dictatorship of G. Vargas (1930-1945), priests were forbidden to preach in Ukrainian and knowledge of Portuguese was emphasized especially for Brazilian-born children.

The third wave of Ukrainians came after WWII, between 1947 and 1951. About 7,000 immigrants arrived from the displaced persons camps in Germany and Austria. Some stayed and others joined relatives who had settled in Canada or the United States.

Helena Kolody (Olena Kolodij) is a Brazilian of Ukrainian descent. Her father, Michael Kolody (born in 1881), left cholera-stricken Eastern Galicia in 1893 and settled in Brazil in 1894. Her mother, Victoria Kolody, née Szandrowsky (born in 1892), came to Brazil with her parents in 1911. The family settled in the south of the state of Paraná in Cruz Machado. In a 1988 interview with SERUR, Helena Kolody noted that her parents married on January 13, 1912; she was born on October 12, 1912, in Cruz Machado and spent her childhood in Três Barras (Santa Catarina), later moving to Rio Negro. In a 1986 interview, she recalled her mother reading poetry by Taras Shevchenko, claiming that these readings influenced her to write poetry. But the stigma which victimized the children of her generation prevented her from expressing herself in Ukrainian; she bloomed as a Brazilian poet, writing in Portuguese.

Helena was a brilliant student. From 1920 to 1922 she attended school in Rio Negro, completing her primary education. From 1923 to 1924 she studied concurrently at the Colégio Divina Providência and the Escola Intermediária. After graduating from these two institutions, she was eligible to teach biology and in the department of Education and Allied Studies. In 1928, the Kolody family moved to Curitiba permanently. There, from 1928 to 1931, Helena attended the Teachers' College (Escola Normal Secundária), graduating with honors. She was later appointed Inspector of Education, and served in that function from 1950.

It was in Curitiba, that in 1928, at the age of 16, Helena Kolody published her first poem in a student review. Two years later her poetry appeared in another more popular review, *Marinha*. Her first book of poetry, *Paisagem interior (Inner Landscapes)* appeared in 1941. Her work was not only

well received but also acclaimed, and she soon became known as "the poet of Curitiba." In 1988, a poetry competition was created in her honor. Helena Kolody lived to hear her poetry put to music and performed all over the world. Today she is honored by a Web site and several links to literature, art, and scholarly articles.

It is, in fact, a scholarly publication that triggered my interest in this woman's voice from Brazil. As I Googled for "Helena Kolody," an article by Dr. Antonio Donizeti da Cruz appeared. Titled "A poesia de Helena Kolody: busca do essencial" (Helena Kolody's Poetry: Looking for the Essential), the article is in Portuguese. The abstract (in English) announced the following:

This article presents the process of the poetic creation of Helena Kolody who is a Brazilian poet, daughter of Ukrainian emigrants and who was born in Cruz Machado city in Parana state, Brazil . . . The current themes included in Kolody's lyric are time, contemplation, permanence, loneliness, memory . . . With twelve published books, a lot of anthologies and complete works, Kolody, while realizing a poetic "doing," looks for synthesis in her work . . . She chooses synthetic form poems such as distiches, tercets, quartets, epigrams, tankas and haicais (Japanese poetry). (www.ucm.es/info/especulo/numero 26/kolody.html/5/5 2007).

I contacted Professor Antonio Danizeti da Cruz via email, and he responded! He informed me that the article in question was in fact a chapter of his Master's dissertation which he defended in 1993. He also promptly emailed to me his whole study, entitled "Helena Kolody: A Poesia da Inquietação" (Poetry of Anguish) and sent me a copy of the last anthology of Helena Kolody's poetry, *Luz Infinita (Everlasting Light or Bezko-netchne Svitlo)*, published in 1997 by the Women's Club of the Ukrainian Museum of Curitiba. It is a bilingual volume in Portuguese and Ukrainian; all the poems have been lovingly translated by a group of Ukrainian poets. Reading the translated poems is a very moving experience—each one transposes a universal human experience into a handful of words. At the heart of the poems is the constant anguish of the first generation of foreign-born children torn apart between two cultures, two languages, and two identities.

An enthusiastic reader of Ukrainian extraction, I naively looked for poems written in

Ukrainian. After all I thought that Helena Kolody knew Ukrainian well enough to use it in her own poetry. I was saddened to realize that she wrote only in Portuguese. Yet the Ukrainian translations were strikingly beautiful, and I quickly realized that what had happened in Brazil was similar to what had happened in other South American countries, the United States and even Australia at the turn of the 20th century: Mastery of the local language (English, Spanish, Portuguese) was a prerequisite to citizenship. There are many accounts of people who in their youth were punished for using their mother tongue. Helena Kolody was probably one of these marginalized children.

One poem depicts the young Helena listening to her grandmother praying before an icon. She recalls not understanding the words but being confident that God understands them even if a child does not and even if the words remain unexplained forever. An English-language translation is provided below (1980, unedited):

*The light was vacillating in front of the icon.
The patient grandmother was teaching
how to bow religiously
And with three fingers together,
make the sign of the cross
And pray having joined both hands.
Repeating the Slavonic prayer
the little girl did not understand
These words that her lips repeated
But which God understood.*

Another poem presents an adult whose psyche is torn between life and death. The poet echoes the feeling that many adults of foreign background experience regardless of their origins. They grow up with the myth of a country (here, Ukraine) that they know only through church services, songs, and dances. Some will go further and explore history, literature, and the arts. They relate to a culture which finds itself buried in their souls while on the outside they relate to the local community, its language, and its culture. How do they feel? The pain is real. Some gifted people find solace in writing about their experiences in novels or short stories. Others write poetry. In one of her poems

Helena Kolody portrays herself as a dead person walking (Short Life, 1966):

*Secret spring in the midst of soft life
Death lives in the heart of life*

The most endearing poem by Helena Kolody is the one entitled “Saga” (Eternity, 1980) in which she retraced the past of Ukrainian people as well as her own past:

*In the secret flow of life
I have lived for centuries
My ancestors are the Viking ocean sailors
Who built the ancestral Kyiv
My ancestors are from glorious Ukraine
I belong to the immigrant wave
I am from the forest cradle
Happy barefooted little girl.
Home is where people sing in “kolo”
Home is where children play “nebo i peklo”
Home is where folk tale begins with “buv sobi raz”
I landed, to throw the anchor
In the heart of your foothills
My beloved Curitiba!*

How many Helena Kolodys remain unknown? Wherever there was an immigrant family with children, there was surely a little Helena Kolody. If children are the flowers of Ukraine, many flowers have bloomed in many different worlds. In our 21st century we want to hear their voices—just like this woman’s voice from Brazil.

Copyright June 2007
Hélène Turkewicz-Šanko, Ph.D.
John Carroll University

Bibliography

- Cruz, Antonio Donizeti da. *Helena Kolody, a poesia da inquietação*. Pontificia Universidade Católica do Rio Grande do Sul. Porto Alegre. 1993.
- Kolody, Helena. *Luz Infinita*. Museu-Biblioteca Ucrânicos em Curitiba.da União Agrícola Instrutiva-Clube Ucrâino-Brasileiro-Organização Feminina. 1997.
- Kubijovyc, Volodymyr, ed. *Encyclopedia of Ukraine*. University of Toronto Press. 1984.

Vitamin D: The Forgotten Hormone

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Vitamin D is a hormone, a substance formed by one organ and conveyed or carried (for example, through the blood stream) to another organ, which is then stimulated to function by chemical activity. Vitamin D is exactly this. It is a fat soluble vitamin that is found not only in food but can also be made by the body after exposure to ultraviolet rays from the sun. The most active form of vitamin D is synthesized during a series of chemical reactions in the liver and kidney. It is transported through the blood to target tissues of the body where it regulates calcium and phosphorus balance. It also exerts biologic effects that control mineral metabolism. Its most dramatic effect is that it facilitates intestinal absorption of calcium, helping to keep bones strong.

Most of us know that the sun provides us with vitamin D. At the same time, most of us have become health conscious about too much exposure to sun, and we either avoid sunlight or use sunscreen wisely. These precautions, in turn, decrease the amount of vitamin D that we get from the sun and places many of us at risk for vitamin D deficiency. And this somewhat ironic twist comes at a time when the National Osteoporosis Foundation (NOF) has just advocated an increase to 800-1000 IU of vitamin D per day for adults 50 years and older.

Maintaining adequate levels of vitamin D is obviously important. Vitamin D deficiency in children can lead to rickets (not common in the United States); vitamin D deficiency in adults leads to a condition referred to as osteomalacia, an impaired mineralization of newly synthesized bone. Vitamin

D deficiency occurs most often in postmenopausal women. In fact, nearly 70% of women between the ages of 50 and 70 and almost 90% of women older than 70 are not getting enough vitamin D. Low levels of vitamin D are associated with bone loss, reduced calcium absorption, and increased risk of fracture. Sunscreens with an SPF of 8 or above effectively block vitamin D, and in an aging population concerned with bone health, the ability to make vitamin D through the skin is diminished. To counter this effect, we need other sources of supplemental vitamin D.

Fortified foods are a major dietary source of vitamin D. Milk is a prime example, but milk products are not fortified enough to compensate for diminished exposure to sunlight. In fact, you must drink four 8-oz glasses of milk to get 400 IU of vitamin D. Only a few foods contain significant amounts of vitamin D; these include fish oils and fatty fish such as salmon, but even people who like fish are not likely to eat fish every day.

Because we know the dangers of excessive exposure to sun, and because most people cannot consume milk products and fish in the amounts that satisfy the recommended daily intake of vitamin D, the best approach is eating healthy foods fortified with vitamin D and taking vitamin D supplements in tablet form. Fortunately, all multivitamins contain vitamin D so this is an easy guideline to follow. As always, read labels carefully and “supplement the supplement” with moderate exercise. This combination of healthy diet, vitamin D supplements, and exercise can help strengthen your bones and promote an active, fracture-free life.

The UNWLA gratefully acknowledges Rose Worobel for her generous donation of \$50 to Our Life Press Fund in memory of Nellie Federkowicz (Branch 106).

Estate Planning for Everyone

by Orysia Nazar Zinycz

Many people consider estate issues something that concerns people with big bank accounts and expensive houses, automobiles, or personal belongings. But anyone with real estate, bank accounts, and personal belongings should be aware that such things represent an estate and that some planning about the disposition of this estate after death is important. Even if your estate is small, you should make some decisions about how it is to be divided. The first thing to do is to make a list of things that you own (real estate, money, jewelry, artwork, etc.) and then create a solid estate plan outlining what should be done with these things in the event of your death.

Estate Plan

1. Decide who should receive your property.
2. Talk it over with your heirs (to avoid disputes later).
3. Make or update your will.
4. Make certain to designate beneficiaries (or update beneficiaries) for your life insurance, retirements plans, and annuities. Remember that the beneficiaries you have listed will receive those assets regardless of who is named in your will.
5. Choose an executor. The executor is the person you designate to carry out your instructions and ensure that your estate will be settled properly
6. Review your estate plan annually. Estate Tax rates and exemption amounts change almost every year. These changes require flexible language in your documents.
7. Execute "Advance Directives" for a time when you cannot speak for yourself. Note: State laws vary, so it is important to check with appropriate state offices or with an attorney. A "Living Will" or "Durable power of attorney for health care" and "Durable power of attorney" can prevent family conflicts over your care should you become disabled.

Important Papers and Information

Any good attorney or financial planner will tell you that one way to prevent problems for you or your heirs and beneficiaries is to compile a list of important papers and information and store those

papers in a safe but accessible location so that you or your family or the executor of your will can easily find them. This important information includes Personal Records and Financial Records. A partial list of each is provided below:

Personal Records

Full legal name
Social Security number & Medicare information
Legal residence
Date and Place of Birth
Names and addresses of spouse and children
Location of will, living will, and other advance directives
Location of birth certificate, certificates of marriage, divorce, citizenship, or adoption
Employers and dates of employment
Medications you take regularly
Education and military records
Religion, name of church & clergy
Names and addresses of relatives, friends, doctors, lawyers or financial advisor

Financial Records

Sources of income and assets (pension funds, IRAs, 401Ks, etc.)
Information about deeds, investments, and other valuables, jewelry, art, etc.
Investment income documentation related to stocks, bonds, and/or property, along with the name, address, and telephone number of stockbroker(s).
Policy numbers (and names) of life, health, long-term care, home, and car insurance.
Name(s) of bank(s) and account numbers of checking, savings, and credit union accounts
Location of safe deposit boxes (also location of keys to boxes)
Copy of most recent income tax return
Copy of your will
Liabilities (what you owe, to whom, and when payments are due)
Mortgages and debts (how and when paid)
Location of deed of trust and car title
Credit card companies, charge account names and numbers

Property tax information
Location of all personal items, such as jewelry and family treasures.

Additional strategies and documents you should consider include the following:

Pay-on-Death and Transfer-on-Death Clauses. Most financial institutions honor “pay-on-death” and “transfer-on-death” clauses and pay or transfer your assets to anyone you designate. Simply fill out the form at your bank or financial institution. Typically, there is no fee associated with this designation. After your death, your beneficiary provides identification and a copy of your death certificate to collect the funds in the account.

Wills. A will is a written directive controlling the disposition of property at death. By filing a will, you create a formal statement about who inherits your property. Note that the laws in each state set the formal requirements for a legal will. If you move to a different state, you need to write a new will. Also note that not having a will means you leave the decision of disposition of your property to the state. If you die without a will (this is called dying “intestate”), the Court appoints a personal representative, known or unknown to you, to manage your estate. The cost of probating may be greater than if you had planned your estate disposition with a will. In addition, your property will be distributed to your heirs according to a formula fixed by law.

Trusts. A revocable, or “living” trust, has certain advantages over a traditional will and is often used to avoid probate, lower the cost of administering your estate, avoid time delays associated with the probate process, can save on taxes at death, and, most important, gives one customized control. An estate planner or an attorney can help you determine whether establishing a trust is appropriate for you. Additional helpful information on living trusts can be found in Denis Clifford’s *Make Your Own Living Trust* or Alexander A. Bove’s *The Complete Book of Wills, Estates & Trusts*. Two useful Web sites to consult are www.legalzoom.com and www.nolo.com. You can also Google “Revocable Trusts Books” for your state.

Other **good sources of information** about estate planning, wills, insurance, trusts, and related issues include the following:

Medicare: 1-800-MEDICARE (1-800-633-4227)

Social Security Administration: 1-800-772-1213

SHINE: Serving Health Insurance Needs of Elders. SHINE is a federally funded program providing free insurance counseling and information about Medicare and health insurance coverage. Seniors can contact a SHINE counselor by calling SHINE, toll free, at 1-800-963-5337.

A Consumer’s Guide to Living Trusts and Wills. Contact AARP at member@aarp.org and request stock #D14535.

AARP Legal Services Network. The Network provides a list of attorneys screened by AARP as well as discounts on legal services and free half-hour consultations and can be reached at <http://www.aarp.org/lsn/>.

American Bar Association (ABA). A very readable and thorough Guide to Wills and Estates (ISBN 08129-2536-X) is available in bookstores for \$10, or on line at www.abanet.org/store/order.html.

National Academy of Elder Law Attorneys (NAELA). Attorneys who concentrate their practices on the legal issues of concern to older persons and their families. Their Web site (<http://www.naela.org/naela/hotlinks.htm>) has an extensive list of elder law resources.

This article provides generic information about estate planning, but each state has specific laws and regulations. Consult your tax advisor or estate attorney for specific state requirements.

Orysia Nazar Zynycz is former Social Services Chair of UNWLA Branch 56 in Florida and now serves as branch treasurer. While working as a Certified Employee Benefits Specialist, she specialized in individual and group insurance and retirement plans. Now retired, Mrs. Zynycz remains interested in how these and related issues impact the lives of others, both in her community and in the UNWLA.

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

**У цьому літньому сезоні випадають два свята незалежності -
Сполучених Штатів Америки і України.
Тож бажаю Вам усім провести їх радісно та з вірою у краще завтра!**

**Екзекутива, Головна Управа та все членство СУА
вітає і бажає успіхів та вдовolenня з праці в СУА перевибраним головам Окружних Управ
Христині Хомин-Іжак у Філядельфії і Надії Савчук в Нью-Йорку.**

**Вітаємо перевибрану голову Управи Українського Музею в Нью-Йорку
Ольгу Гнатейко, бажаємо їй кріпкого здоров'я, витривалости у дуже важкім завданні!**

Шановні!

Постійне Представництво при ООН та Союз Українок Америки провели зустріч із Русланою Лижичко у великій залі Українського Народного Дому в Нью-Йорку 31 травня 2007 р.

Голова СУА Ірина Куровицька і голова Окружної Управи Округу Нью-Йорку Надія Савчук при вході до будинку привітали двома букетами квітів гостю з України Руслану. Відтак при вході до великої залі Українського Народного Дому, заходами Дарії Гензи, її привітали хлібом-сіллю дві молоді студентки Академії св. Юра в гуцульських строях Ілона Білевич і Ольга Олач.

Руслану проводив новопризначений посол України при ООН Юрій Сергієв із дружиною Наталкою та ряд дипломатів.

Голова СУА привітала присутніх, подякувала, що так чисельно прибули, незважаючи на те, що повідомлення про цю імпрезу вийшло дуже пізно.

Побут Руслани в Сполучених Штатах Америки був виключно соціального характеру, окрім того вона мала зустріч із діловими американськими урядовцями, бізнесменами, громадськими діячами, представниками Організації Об'єднаних Націй та з українською громадою. Чи не найважливішим для неї питанням була благодійність.

Руслана – депутат Верховної Ради України, з фракції “Наша Україна“, голова підкомітету з питань інформаційного забезпечення євроатлантичної інтеграції, співачка, композитор, продюсер, лавреат Всеукраїнського фестивалю сучасної і популярної музики “Червона рута“, переможець Міжнародного конкурсу естрадної пісні “Євробачення-2004“.

Вона – перший Посол доброї волі в ЮНІСЕФ в Україні! Це великий досяг не лише для Руслани, а й цілого українського народу. Русланине ім'я стоїть поруч із такими достойними особами, як Дені Кей, Одрі Гепберн та іншими знаменитими постатями світової слави. Всі українці повинні гордитися з осягів цієї молоді жінки. Що, властиво, робить посол доброї волі? У випадку Руслани, то вона з огляду на любов до дітей, зохотилась помагати кожній дитині бути щасливою і слідкувати за виконанням урядом України підписаного документу відносно Конвенції прав дитини.

Посли доброї волі звертають увагу на справи, які уряди не хочуть бачити і якими не цікавяться медія. А коли така особистість як Руслана, поцікавиться, то ні медія, ні уряд не матимуть змоги ігнорувати дітьми. Це достойне завдання.

Якщо поглянемо на Русланину веб-сторінку, то побачимо сторінки її успіхів у різних ділянках праці. Ця молода жінка в своєму короткому житті вже багато чого досягнула. Такий талант родиться лише на українській землі.

Руслана поділилася з аудиторією думками про свої завдання та дозволила на запити, яких було багато, бо на залі було чимало молоді з нової еміграції. Вони раділи її виступу та її теплоті. Руслана закінчила свій виступ піснею, якої всі очікували.

Голова СУА вітала Постійного Представника до ООН Юрія Сергієва, його дружину та всіх дипломатів, які були з Русланою. Особливо дякувала Посольству України, яке вперше звернулося до СУА, щоб провели цю імпрезу, та подякувала радникові Андрієві Нікітову за координацію цієї імпрези.

Привітав аудиторію достойний Посол Юрій Сергієв – це була його перша зустріч із українською громадою. Він розказав про велике завдання нашої гості та подякував СУА за її проведення.

На тривожний заклик голови СУА Ірини Куровицької у червневому числі „Нашого Життя” про фінансові труднощі, які можуть спричинити припинення його видання, першою відгукнулася **д-р Іванна Ратич** – палка прихильниця і великодушний друг журналу, склавши **1,000 дол.** на Пресовий Фонд.

Зворушені увагою і щедрістю, сердечно дякуємо вельмишановній Іванні Ратич. Здоров'я і радості Вам, дорога наша пані Іванко!

*Екзекутива Союзу Українок Америки.
Редакційна Колегія журналу „Наше Життя”.*

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”

Окружна Управа Округи Союзу Українок в Нью-Йорку призначила **2,000 дол.** для забезпечення видання журналу „Наше Життя”.
Надія Савчук, голова Окружної Управи.
Ярослава Герльовська, скарбник.

З нагоди 50-ліття подружнього життя Катерини і Володимира Воловодюків на журнал „Наше Життя” склали: Я. і І. Куровицькі – **200 дол.**; Л. І Д. Курилки – **150 дол.** Разом **350 дол.**

У 50-у річницю трагічного відходу у вічність мого улюбленого брата **Евгена**, який покинув нас у юнацькому віці, знову повертаються спогади невимовного болю тих днів.

У **Його світлу пам'ять складаю 250 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” для забезпечення його існування.
Марія Томоруг.

У п'яту сумну річницю відходу у вічність нашої дорогої незабутньої **Мами бл. п. Марії Бриндзей-Куземської** складаємо **250 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Олена Карпинич і Марта Лесюк з родинами.

Складаємо 100 дол. для забезпечення видання журналу „Наше Життя”.

**111-й Відділ Союзу Українок Америки в Лос-Анджелесі, Ка.
О. Терлецька**, скарбник Відділу.

У світлу пам'ять **бл. п. Ірини Мокривської**, яка відійшла у вічність 2 квітня 2007 р., складаємо **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Родині Ірини висловлюємо глибокі співчуття.

Роман і Анна Байляки.

Складаю 100 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Ані Літинської**, яка недавно відійшла у вічність у Філядельфії. Знаю, що вона була довгі роки членкою Союзу Українок Америки.

Дарія-Ірина Білов.

Замість квітів у Зелені свята на могили моїх найдорожчих **св. п. родичів, сина, сестри з чоловіком і брата** складаю **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Дарія Струк-Гусар, Торонто, 2007.

ДЯКУЄМО ЩИРО ВЕЛИКОДУШНИМ ШАНУВАЛЬНИКАМ І ДОБРОДІЯМ „НАШОГО ЖИТТЯ”!

*Екзекутива Союзу Українок Америки.
Редакційна Колегія журналу „Наше Життя”.*

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД ОКРУГИ НЬЮ-ЙОРК

*Нововибрана
Управа Округу
Нью-Йорк.*

3 червня цього року відбувся Округний з'їзд відділів Округу Союзу Українок Америки Нью-Йорку.

З привітальним словом виступила Почесна членка СУА Леся Кіршак, яка закликала делегаток уважно послухати звіти і звернути увагу на все, що добре і зле в роботі Округу.

Відповідно до пропозиції голови Округу Надії Савчук Леся Кіршак одноголосно вибрана головою президії зборів. Другою членкою президії була Марта Данилюк, секретарювала Леся Гой.

Після спільної молитви розпочалася робота з'їзду, яка проводилася відповідно до порядку нарад. Усі учасниці з'їзду брали активну участь в обговоренні звітів референток.

Референтка суспільної опіки Головної Управи СУА Дарія Дроздовська внесла пропозицію, щоб Округа і відділи зосередили більше уваги на опіці одиноких союзниць та попросила не порушувати встановлені терміни звітів і висвітлювати роботу більш конкретно.

Ірена Чабан наголосила, що референтки Округу повинні постійно співпрацювати з референтками відділів, координувати їхню працю, особливо в ділянці суспільної опіки та на засіданнях Округної Управи звітувати про ці справи.

Заступниця голови СУА Марта Данилюк порадила, щоб Округа повинна більше влаштовувати різних заходів, писати про нашу працю, оформляти фотостенди, у звітах потрібно більше віддзеркалювати роботу голів відділів, а також запроваджувати роботу комісій референтур. У своєму виступі М. Данилюк наголосила, що ми всі повинні працювати над фінансовою справою утримання нашого журналу, який є обличчям на-

шої організації, завдяки якому про нашу організацію знає уся українська спільнота не тільки в США.

З'їзд ухвалив рішення виділити з фонду Округу 2,000 дол. на підтримання журналу „Наше Життя”. Було також зроблено пропозицію – по можливості влаштувати імпрези для громади, щоб поповнювати фонди відділів, Округу, взагалі СУА. Велику увагу з'їзд зосередив на питанні всебічної підтримки Українського Музею та Фонду ім. Олени Лотоцької.

Голова 64-го Відділу Ярослава Геруляк запропонувала проводити конвенції раз на 4 роки, але більшість делегаток вважали, що краще один раз у 3 роки.

Комісія ухвал прочитала пропоновані ухвали засідання і присутні обговорили кожен пункт ухвал.

Запропоновано проводити Округний з'їзд у березні, не пізніше середини квітня кожного року за винятком конвенційного, коли з'їзди Округ і вибір нової Управи потрібно проводити після конвенції.

Голова Номінаційної комісії Ірена Чабан прочитала пропонований склад Управи Округу і Контрольної комісії на наступний рік, який було схвалено одноголосно.

Потрібно відзначити надзвичайно чітку і коректну роботу головної Лесі Кіршак, за що всі їй щиро подякували.

*Валентина Медін,
пресова референтка Округу Нью-Йорк.*

СВЯТКУВАННЯ ЮВІЛЕЮ СТИПЕНДІЙНОЇ АКЦІЇ У НОРТ- ПОРТІ

Членки 56-го Відділу і гості ювілею.

21 квітня ц. р. 56-й Відділ СУА ім. Мілени Рудницької у Норт-Порті, Фл., приготував полуденок зі святковою програмою з нагоди 40-ліття Стипендійної акції СУА.

Чудово прибрана заля українського осередку св. Андрія: емблема СУА, білі обруси на столах, квіти, виставка фотографій учасників Стипендійної акції, спонзорів та стипендістів, копії грамот та нагород від Президента України, Світового Конгресу Українців для СУА за довготривалу активну участь у цій важливій ділянці.

Голова Відділу Іванна Головата привітала присутніх, яких зібралось понад сто осіб, та представила Почесну голову СУА Анну Кравчук, голову Контрольної комісії СУА д-ра Іванну Ратич, референтку стипендій Головної Управи СУА Марію Полянську, голову відділу в Нью-Йорку Ож Оочсу Любов Часто, а також Почесних голів нашого Відділу Марію Наваринську та Орісю Свистун.

Союзнянки урочисто заспівали славень СУА, а парох церкви Входу у Храм Пресвятої Богородиці о. Северин Ковалишин та протопресвітер о. М. Борисенко промовили молитву, поблагословили їжу та побажали успіхів.

Хвилиною мовчання вшанували пам'ять студентів, які загинули трагічно у Virginia Tech 16 квітня.

Опісля запросили всіх до полуденку, смачно приготованого та уміло поданого союзнянками. Святкову програму продовжила ведуча програми стипендійна референтка Відділу і го-

лова організаційного комітету Тетяна Сілецька. До слова запросила Стипендійну референтку Головної Управи СУА Марію Полянську, яка привітала усіх, подякувала за запрошення та детально розповіла про історію створення стипендійної допомоги та діяльність, яку виконує Стипендійна акція СУА упродовж 40 років. Завдяки цій допомозі сотні стипендіатів здобули належну освіту у країнах свого проживання.

Від Головної Управи СУА з нагоди 40-літнього ювілею Стипендійної акції М. Полянська вручила грамоту вдячності 56-у Відділові СУА та індивідуальні грамоти довголітнім спонзорам і щедрим жертводавцям за велике розуміння важливості освіти української молоді студентського віку в діаспорі та в Україні. За роки існування нашого Відділу від 1991 року було зібрано і вислано на стипендії понад 45 тисяч дол.

Хор союзнянок під майстерним диригуванням Люби Інграм та фортеп'яним супроводом Іраїди Черняк продовжив розважальну частину.

Прекрасно підібрані та виконані пісні радували присутніх. “Веснянка”, “Фіалочки”, “Червоні маки” дзвінко лунали у заповненій залі Осередку.

Цікавою несподіванкою програми було розігрування в л'ютерії торта, подарованого Христиною Боднар-Шелдон. Л'ютерію забавно з гумором провів д-р Володимир Король. З цього отримали 70 дол., які поповнили Стипендійний Фонд. А всього прибуток із полуденка, л'ютерія та пожертва від 56-го Відділу СУА становили

Хор союзянок. Диригент Л. Інграм.

2 тис. дол., які передано у Стипендійну акцію СУА.

Щира подяка союзнякам Відділу, голові та членам організаційного комітету, гостям та усім, хто приєднався до цієї благородної справи.

Нехай проведення таких заходів триватиме й надалі і буде добрим прикладом для наслідування.

Ірина Брик-Жизномирська, пресова референтка Відділу.

ПОЛУДЕНОК 89-го ВІДДІЛУ СУА

20 травня зібралися членки і гості 89-го Відділу СУА, щоб провести свій черговий захід разом із громадою. Імпредова референтка Розалія Головка привітала присутніх, прочитала молитву СУА, побажала всім приємного вечора і запросила до полуденка.

Після полуденка Р. Головка розказала про жінок, які непохитно стояли в лавах борців за волю України: страждали в тюрмах, гинули під танками і в концтаборах, змагали за кращу долю свого народу. Вони зберігали найсвятіші національні та релігійні скарби своєї землі.

Свято нашого Відділу було присвячене відзначенню 100-річчя народження Олени Теліги. Далі ведуча запросила до слова Олю Равлюк –

культ-освітню референтку нашого Відділу, директора школи українознавства при церкві св. Тройці, яка прочитала змістовну доповідь про життя і смерть Олени Теліги.

Ведуча подякувала доповідачці та повідомила, що цього року Стипендійна акція СУА відзначає своє 40-ліття. Вона розказала про працю Стипендійної акції, підкреслила, що всі по-жертви поміщуються у журналі „Наше Життя”, закликала спонзорувати студентів.

З. Турчин і Л. Дідчик провели успішну лотерію, після якої ведуча подякувала присутнім за участь у святковому полуденку Відділу.

Розалія Головка, імпредова референтка 89-го Відділу.

Усміхнися...

З КНИГИ ВЕСЕЛОЇ МУДРОСТИ

Професор біології до дружини:

– До твого дня народження, дорога, я приготував тобі несподіванку.

– Ой, як це гарно! Може, ти все-таки мені скажеш?

– Гаразд, признаюся. Я назву твоїм ім'ям мікроб, якого щойно відкрив.

Тату, чи ти можеш розписатися з заплющеними очима?

– Думаю, що зможу.

– Тоді заплющ очі й розпишися в моєму шкільному свідоцтві.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ ЗУСТРІЧ У РОЧЕСТЕРІ, Н.Й.

Ліворуч: Дарія Ганушевська, Марта Стасюк, Марта Данилюк, Ірина Куровицька, Таня Баб'юк, Стефанія Вовкович.

29 квітня ц. р. в залі школи св. Йосафата зібралася українська громада, зокрема жіноцтво, на зустріч із головою Союзу Українок Америки Іриною Куровицькою та другою заступницею голови для справ організаційних Мартою Данилюк. На запрошення 46-го, 47-го, і 120-го Відділів СУА шановні гості завітали до Рочестера із висвітленням прозірок та рефератами на тему “СУА для української спільноти”. У програмі зустрічі союзнянки 46-го Відділу СУА зорганізували мистецьку виставку образів і кераміки рочестерської мисткині Ірини Твердохліб.

Ірина Руснак – голова 47-го Відділу та Почесна членка СУА – відкрила зустріч і привітала гостей словами: “Ми радіємо, що ви, дорогі пані, приїхали з Нью-Йорка, щоби побути трохи в нас”. Вона побажала їм приємного побуту. Також привітала голову Окружної Управи Північного Нью-Йорка, Почесну членку СУА Марту Стасюк і союзянок, які приїхала з Боффало, Н.-Й., та голову 47-го Відділу, Почесну членку СУА, маг. Анастасію Смеречинську. Вітаючи її з 94-літтям, присутні нагородили ювілярку гучними оплесками.

Вітаючи голову Округу М. Стасюк, Почесних членок і Відділи Округу Північного Н.-Й., голова СУА звернулася до присутніх словами: “Я дякую, що ви сьогодні прийшли послухати і

поглянути нашу історію. СУА є така унікальна організація, фактично вона є найстарша організація в українській діаспорі. Вона проіснувала 83 роки і сьогодні, коли ви будете бачити ті наші історичні почини, я хочу сказати, щоб ви, пані, подивилися, бо це ж ви творили ту історію. Наша організація є тим унікальна, що вона як той “пазель” – кожна членка відіграє важливу роль, немає так, що одна важлива, а друга – ні. Ми цінуємо кожну членку, бо кожна з нас може дати щось до будови нашої організації. Я також мушу сказати, що ви сьогодні довідаєтесь, чому, власне, наша організація створилася і чому вона проіснувала аж стільки років. Яка магічна сила провадила українських жінок у діаспорі проіснувати такі довгі роки. І хочу передати це слово Марті Данилюк, яка про все вам розкаже”.

Багато зусиль і праці вклала Марта Данилюк у презентацію реферату “Союз Українок Америки для української спільноти”, який присутні довго оплескували і за який щиро дякували. Крім цієї праці М. Данилюк виготовила брошурку з короткою історією нашої організації та відповідала за видання конвенційних книжок ХХVI і ХХVII Конвенцій СУА. Ці видання, журнали “Наше Життя”, альбоми з фотографіями та табльо, яке віддзеркалювало працю Відділів, можна було оглянути на столиках.

Стефанія Стенфільд, голова 46-го Відділу, подякувала членам Екзекутиви за цікаві інформативні прозорки і за присутність в Рочестері, підкресливши ще раз: “Ми тут щасливі, що ви зараз із нами і щиро вітаємо вас!”

С. Стенфільд попросила ведучу Надію Трач провадити виставкою мисткині Ірини Твердохліб, якою зайнявся 46-й Відділ. Ведуча привітала мисткиню, яку присутні вшанували оплесками. Н. Трач коротко познайомила гостей з автобіографією мисткині та згадала, що вона видала книжку “Творчість Ірини Банах-Твердохліб” 1987 р. у Торонто, Канада. Мисткиня працювала у різних жанрах і різній техніці, тематика відмінна, діапазон жанрів та техніки широкий. До її творчості належать малярство, емаль, графіка, батік, вибійка, кераміка. І. Твердохліб виставляла свої твори по всіх більших містах Америки й Канади. Мисткиня є членом Мистецького клубу в Рочестері та членом Об’єднання Мистців Українців в Америці. Ведуча прочитала закінчення автобіографії І. Твердохліб: “Я дякую Богові, що дав мені талант, котрим я можу виявити себе у мистецтві, й любов до свого народу, передаючи в картинах

Ліворуч: Анастасія Смеречинська, Ірина Куровицька, Ірина Твердохліб, Надія Трач.

великі його страждання та боротьбу, яку він веде на рідних землях з окупантом аж до цілковитої перемоги”.

Гості з цікавістю оглядали мистецьку виставку І. Твердохліб та експонати союзянок. При каві і солодощах присутні приємно провели час і не спішилися розходитися.

Таня Баб’юк.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

86-й ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ

11 лютого ц. р. у залі церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., відбулися загальні збори 86-го Відділу СУА ім Олени Теліги. На зборах головувала Марія Томоруг, секретарювала Наталка Буняк.

Голова Відділу Наталія Змий відкрила збори молитвою. Після прочитання порядку нарад слідували звіти референток, писарів, скарбника та голови Відділу. Після пропозиції М. Томоруг звіти було прийнято одноголосно.

Управа Відділу на біжучий рік: голова Відділу – Наталія Змий, заступниця голови – Зоряна Гафткович, секретарки – Любомира Бойко та Марія Українська, скарбник – Таїсса Турянська.

Референтки: організаційна – Оксана Стеранка, культурно-освітня – Наталка Буняк, пресова – Божена Ольшанівська, суспільної опіки – Катерина Воловодюк, мистецько-музейна – Наталія Клапшчак, імпресова – Лідія Гайдучок, стипендійна – Дарія Леськів, господарська – Люба Гуралечко, помічниці – Наталка Сигіда та Мирося Граб.

Контрольна комісія: Лариса Пенцак (голова комісії), Мирося Граб і Стефанія Банах (членки).

Управа і членки Відділу накреслили план дій Відділу на біжучий рік: щомісячні сходи, влаштування продажі печива, відзначення 100-ліття народження Олени Теліги, підготовка до Конвенції СУА та ін.

Томоруг передала привітання голови СУА для Відділу, в якому голова дякувала членкам за зразкову працю, підкреслила важливість праці союзянок, які включилися в Управу Округу (9 осіб), та висловила надію, що новоприбулі жінки з України стануть членками СУА. Цьому ми всі мусимо сприяти та зацікавити молоде покоління до співпраці.

Головна Управа СУА закликає членство відзначити 60-річницю акції “Вісла”, повідомила про проект будови пам’ятника Голодомору у Вашингтоні (буде проведена збірка у громадах, яку мають провести Відділи СУА), просила не забувати про наші пріоритети – підтримка журналу „Наше Життя” і Українського Музею в Нью-Йорку.

Приємно зазначити, що наш Відділ поповнився новими членками, а це: **Уляна Кобзар, Софія Цапар, Марія Василів.** Бажаємо їм приємних днів праці та успіхів у нашому крузі союзянок. Закликаємо інших жінок долучитися до нашого Відділу.

На закінчення голова Відділу Наталка Змий подякувала союзнякам за співпрацю та побажала успіхів на біжучий рік.

Наталка Буняк,
секретарка загальних зборів Відділу.

62-й ВІДДІЛ СУА ім Лесі УКРАЇНКИ

1 березня молитвою „Отче наш...” почалися загальні збори 62-го Відділу СУА у Глен-Спеї, Н.-Й. Голоувала на зборах Марія Наконечна, секретарювала – Зюна Мартинець.

Звітували голова Відділу Анна Пищимуха (між іншим повідомила, що Відділ склав на Український Музей в Нью-Йорку 1,000 дол.), скарбник Орися Саяк і референтки: господарська – Ірина Костюк, суспільної опіки – Уляна Ковалик, організаційна – Валя Мантика, стипендійної опіки – Анна Бідяк. За Контрольну комісію звітувала Уляна Ковалик.

Управу Відділу на 2007-2008 рр. вибрали у такому складі: голова Відділу – Анна Пищимуха, заступниця голови – Тамара Лихолай, секретарка – Любов Пищимуха, скарбник – Орися Саяк.

Референтки: організаційна – Валентина Мантика, мистецько-музейна – Галина Кандюк, імпредова – Софійка Мартинець, суспільної опіки – Уляна Ковалик, пресова – Святослава Гой-Стром, стипендійна – Анна Бідяк, архівар – Ляля Саяк, господарські – Ірина Костюк, Ганна Босак, Марія Наконечна.

Контрольна комісія: Валентина Мантика, Уляна Ковалик, Надія Демидович.

Зюна Мартинець, секретар зборів.

65-й ВІДДІЛ СУА

Загальні збори 65-го Відділу СУА ім. „Дочки України” у Нью-Брансвіку відбулися 3 червня ц. р. у присутності 9 членок. Окружну Управу репрезентувала її голова Ольга Луків та членка Управи Слава Гординська. Зборами провадила Наталія Головінська, секретарювала Ольга Городецька.

Нова Управа Відділу: Ольга Головінська – голова Відділу, Марія Цісик – заступниця голови, Ольга Городецька – секретарка, д-р Іванна Ратич – скарбник.

Референтки: Ірина Старожитник – організаційна та музейно-мистецька, Мирослава Стойко – культурно-освітня, Марія Слободян і Софія Лонишин – суспільної опіки, Ольга Городецька – пресова, імпредова і хронікар.

Контрольна комісія: Анна Литвин – голова комісії, Стефанія Старожитник і Надія Рінник – членки.

Ольга Городецька,
пресова референтка Відділу.

Ансамбль „Українська родина” після концерту.

127-й ВІДДІЛ СУА

10 березня цього року відбулись звітно-виборні збори 127-го відділу СУА.

Голова відділу Світлана Махно звітувала за проведену роботу в минулому році, всі членки активно обговорювали порушені питання. Членки нашого Відділу Лариса Гулович, Світлана Махно, Галина Мельник, Люба Ткачук, Марійка Польна, Надія Фоменко та Оксана Лиховид (керівник) є членами ансамблю „Українська родина”, який бере активну участь у концертних програмах нашої діаспори, про що описувалось у попередніх номерах нашого журналу.

На зборах прийняли нову членку Надію Семчук, яка висловила бажання активно працювати у Відділі і брати участь в ансамблі. Схвалили роботу голови і референтур та вирішили залишити **Управу Відділу** в попередньому складі: голова відділу – Світлана Махно, заступниця голови – Наталя Турчак, скарбник – Слава Герльовська.

Референтки: суспільної опіки – Богдана Савченко-Форостина, пресова – Валентина Медін, архівар – Оксана Лиховид, культурно-мистецька – Марійка Польна.

Округу репрезентувала її голова Надія Савчук, яка в своєму виступі подякувала за плідну роботу членкам Відділу та членкам, які входять до Окружної Управи (Світлана Махно – культурно-освітня референтка, Слава Герльовська – скарбник, Богдана Савченко-Форостина – господарська референтка).

За шість місяців цього року членки провели велику роботу: „Українська родина” брала участь в концертах до Свята героїнь, на звітно-виборних зборах Федеральної Кредитової Кооперативи, в церкві Святої Трійці, концерті до Дня матері та в благодійному концерті у Стемфорді. Діти членок нашого Відділу Христинка Махно, сестрички Наталя і Надія Павлишин та Наталочка Крутовська прикрасили своїми виступами концерти на Українському фестивалі (влаштованом

церквою св. Юра) та на храмовому святі церкви Святої Трійці.

Членка нашого Відділу Наталя Турчак проявила високу активність з організації міжнародного конкурсу ім. Петра Яцика на знання української мови серед дітей української діаспори в Нью-Йорку. Цей конкурс уже декілька років проводить Міжнародна культурно-освітня асоціація спільно з Міністерством освіти і науки України в Чикаго, а в Нью-Йорку він відбувся вперше.

У цьому році вперше Міністерство освіти України безкоштовно подарувало велику кількість підручників та літератури для українських шкіл, які В. Медін та Н. Турчак передали школам та гурткам у Нью-Йорку.

*Валентина Медін,
пресова референтка 127 Відділу.*

111-й ВІДДІЛ СУА ім. Алли ГОРСЬКОЇ

Загальні збори 111-го відділу СУА ім. Алли Горської у Лос-Анджелесі, Каліфорнія, відбулися 25 лютого ц.р. в приміщенні Української католицької парафії Різдва Пресвятої Богородиці.

Голова Відділу Людмила Вусик привітала присутніх і передала слово Зеновії Бігун, яка проводила загальні збори разом з Аріадною Терлецькою. Протоколувала Галина Полюга. Були заслухані звіти голови Відділу, референток, скарбника та голови Контрольної комісії Люби Кеске.

Усі звіти були ухвалені одногосно.

Нова Управа Відділу вибрана у такому складі: Людмила Вусик – голова Відділу, Аріадна Терлецька та Зеновія Бігун – заступниці голови, Марта Турчин – протоколярна секретарка, Аріадна Терлецька – скарбник.

Референтки: Любомира Слободян – кореспондентка, Люба Козбур – організаційна, Галина Полюга – пресова, Анна Божко – спонсорка та суспільної опіки, Оксана Козбур – архівар.

Головою Контрольної комісії переобрані Любу Кеске.

До Відділу радо прийняли нову членку **Орису Бернадську**, яка нещодавно прибула до Америки і зразу ж зголосилася до Союзу Українок Америки Лос-Анджелеса.

Ми бажаємо їй та її родині доброго здоров'я та успіхів в новому житті. Хай їм щастить!

Галина Полюга, пресова референтка.

40-ЛІТТЯ 92-го і 100-го ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Членки обох відділів, які 40 років належать до відділів – одержали в подарунку від Гали Каськів (голови 100-го відділу) однакові шалі.

40 років праці – це довгий шмат часу. Треба багато зусиль, витривалості й охоти членок, щоб Відділ існував такий довгий час. Упродовж 40 літ деякі членки відходили, а нові приходили, а також багато відійшло у кращий світ.

29 квітня ц.р. членки обох Відділів разом з родинами, представницями Головної і Окружних Управ, поодиноких відділів СУА та громадських

організацій з'їхалися, щоб відзначити цю знаменну дату. Зібралася близько 100 осіб у гарній просторій залі парафії Української Католицької Церкви Святого Архистратига Михаїла в Гілсборо, Н. Дж.

Свято відкрила Тетяна Рішко, організаційна референтка Округу Нью Джерзі та понад 20 років скарбник 92-го відділу. (Давніше вона

*Членки обох відділів під час святкувань 40-ліття відділів.
Друга зліва К. Воловодюк (уступаюча голова Округи Н.Дж.), третя зліва І. Стецьків
(член Головної Управи СУА), четверта зліва І. Мжиглоцька (голова 92-го відділу).*

16 років була головою 92-го Відділу, освітньо-культурною та суспільною референткою Відділу, а також п'ять років головою Округи). Після відкриття вона попросила присутніх ушанувати однохвилинною мовчанкою тих, які загинули під час горезвісної акції "Вісла". Якраз 28 і 29 квітня минуло 60 років від цієї сумної дати. Після цього присутні заспівали славень Союзу Українок.

Татяна Шимків, членка 92-го Відділу, прочитала імена тих союзниць обох Відділів, які відійшли у краший світ (92-й Відділ – Е. Олійник, М. Гнідь, К. Скорна, Я. Стецура, М. Пілат, А. Кузьмів, А. Крайник, Л. Савойка, М. Кікта, О. Бойко, М. Добуш, С. Гаврилюк, К. Гейл, В. Комарницька, М. Демчишин, О. Стак, Є. Кипша, М. Гарвіст; 100-й Відділ – К. Брус, Ю. Дитиняк, С. Зимерман, Р. Калічинська, С. Клебан, М. Середоха, Р. Теребецька, Е. Федак, А. Швайлик, А. Шевчик).

Наспів привіт від Почесної голови СУА Анни Кравчук. Від Головної Управи СУА була присутня Ірена Стецьків, яка передала привіт від голови СУА Ірини Куровицької. Вона побажала обом відділам дальших успіхів. Рівно ж наспіли привіти від д-р Івонни Ратич, голови Контрольної комісії СУА, Лесі Гой, члена Контрольної комісії СУА та Округи Н.Й., Ольги Луків, нової голови Округи Нью Джерзі та Ольги Тритяк, архівальної референтки СУА. Також поодинокі Відділи – 28-й, 65-й, 70-й, 75-й, 86-й, 98-й і 108-й – вислали свої привіти, і деякі представниці відділів були присутні на святі.

Наталія Головінська (голова 65-го Відділу в Нью-Бронсвік) виголосила привіт від свого Відділу і передала з цієї нагоди пожертву на журнал "Наше Життя". Також були на ювілеї Марія Полянська (референтка стипендій СУА) та Лідія Крамарчук (скарбник Округи Нью Джерзі). Звітали на наш ювілей гості з Нью Гейвену, Конн., Уляна Зінич (голова СУА Округи Нова Англія) і Діонізія Брочинська, заступниця голови 108-го Відділу.

Гостями були деякі представники громадських організацій – Радник УНСоюзу Євген Осціславський, Михайло Захарко, довголітній секретар 349-го відділу УНС Центрального Нью Джерзі, Володимир Янів від місцевого відділу УККА (Картерет), Іван Васічко від місцевого відділу Організації Оборони Лемківщини (Картерет) і Роман Глущик від Українського Горожанського Клубу в Картерет. Тетяна Рішко всіх привітала і подякувала за те, що приїхали спільно відзначити цей 40-ий ювілей.

Перед обідом о. Роман Пітула, парох місцевої парафії, прочитав молитву. Після молитви подали смачний обід, а після обіду Дарія Самотулка прочитала перегляд діяльності 92-го Відділу. На початках Відділ мав 25 членок, а тепер 14 (з того 5 новоприбулих з України). Головою Відділу є Іванна Мжиглоцька. Діяльність Відділу дуже різноманітна – культурно-освітня, імпрезова, суспільна, а також Відділ дбає про зовнішні зв'язки. На сходинах членки часто слухали реферати на історичні, літературні та музикознавчі

теми, які приготували членки або виголошували запрошені доповідачі. Відділ влаштував для громади святвечірні гостини, а також приготував програми з нагоди роковин Тараса Шевченка. Влаштували мистецькі виставки в публічній бібліотеці в Менвіл, а також виставку на тему української самостійності 1918 р. Дарія Самотулка влаштувала виставки про Різдво і Великдень та робила покази писанкарства в трьох публічних бібліотеках Менвілу. Підготували програми в День Матері і День Батька. В суспільній діяльності Відділ відгукнувся на заклик допомогти потерпілим від повені в Закарпатті, вислала пакунки з одягом і взуттям до Бразилії і Польщі, а також вислала допомогу жертвам Чорнобиля, дитячій лікарні у Львові, сиротам у Донецьку та школярам в Івано-Франківську. Вислала книжки до бібліотеки в Дніпропетровську та до школи у Львові. Відділ також підтримує акцію “Молоко і булочка...” і мав трьох стипендіатів. Один із них, з поміччю Відділу, став священником.

Відділ є добродієм і меценатом Українського Музею в Нью Йорку, і шість членок є членами Музею. Відділ бажає приєднати ще більше новоприбулих жінок з України, щоб вони допомогли і оживили працю Відділу.

Оксана Кузишин розповіла про працю 100-го Відділу, який на початку мав 20 членок, а тепер – 15. Упродовж 14 років головою Відділу є Галя Каськів. Відділ завжди співпрацював з іншими громадськими організаціями околиці Картерет і брав участь у спільних імпрезах. Розуміючи важливість виховання молоді в українському дусі, Відділ заснував 1991 р. першу в Окрузі „Світличку”, яка існувала під проводом членки Олі Кузишин 8 років. Також Відділ спонзорував стипендіатів у Румунії, Бразилії, а останні роки має троє стипендіатів в Україні. Відділ часто брав участь в місцевих етнічних фестивалях, а також влаштував виставки в Menlo Park Mall, Middlesex County College і Merck Pharmaceutical та кілька років брав участь у виставці етнічних ялинок у Мадярському Музеї в Нью Бронсвік. 1990 р. зорганізували показ української історичної і сучасної ноші у Центрі св. Дмитрія в Картереті. Увесь прибуток було призначено на допомогу жертвам Чорнобиля. Часто влаштували заходи для громади – висвітлення фільму Eternal Memory з нагоди 65-ї річниці Голодомору, свято в честь Тараса Шевченка,

Тараса Чупринки, з нагоди 60-ліття УПА і річниці Листопадового Зриву, а також з нагоди річниць Чорнобиля. У суспільній діяльності Відділ відгукнувся на заклик допомогти потерпілим на Закарпатті, вислано пакунки до сиротинців Бразилії і України, зорганізували збірку на акцію “Молоко і булочка...” для школярів в Україні та зібрано фонди на допомогу Насті Вівчар. Часто висвітлювали фільми для місцевої громади – Harvest of Despair, Україна між Сталіном і Гітлером, Помаранчева революція, Інавгурація Президента України Віктора Ющенка та інші. Закупили книжки про Голодомор для місцевих бібліотек. Відділ також надіється на четверту хвилю українських жінок для підсилення праці на добро США, громади і нашої молоді держави.

Наприкінці офіційної програми колишня голова Округи Катерина Воловодюк вручила грамоти всім тим, які є членками обох Відділів упродовж 40 років (92-й Відділ – С. Ландвйт, О. Рохман, А. Захарко; 100-й Відділ – М. Васічко, Ю. Гнатівська, І. Рачинська, Я. Ткачик, Т. Улгурська, С. Янів). Милу несподіванку для них зробила Галя Каськів (голова 100-го Відділу), яка на пам’ятку ювілею подарувала їм чудові шалі. Також вручили грамоту Оксані Кузишин, Галі Каськів та Олі Кузишин за зразкову працю у 100-у Відділі.

В 92-у Відділі грамоти дістали Дарія Самотулка (за віддану й довголітню працю культурно-освітньої референтки і секретаря Відділу) та Іванна Мжиглоцька (за 20 років голівства).

На закінчення святкувань відбулася мистецька програма – молоденька Оля Вовк захопила присутніх своїм співом і мистецьки виконаними деклямаціями. Вона читала вірш, а також заспівала дві пісні. Світлана Карпій та Алла Куцевич заспівали три пісні під акомпаньямент бандури. Танцюристи ансамблю “Іскра” з Випані затанцювали два народні танки. На кінець оркестра “Четверта хвиля” (Андрій Турчин, керівник Ігор Сипень) разом зі Світланою та Аллою забавляла гостей.

Усі присутні гарно провели час, мали змогу спілкуватися зі знайомими з інших околиць, а перед закриттям проголошено висліди льотерії.

Після спільної світлини обох Відділів, оглянувши виставку фотографій та інших пам’яток, присутні розійшлися з гарним враженням про цей день.

Оксана Кузишин

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

МАРІЯ МАЛЕЦЬКА

19 січня ц. р. союзнянки 22-го Відділу СУА у Чикаго зазнали великої втрати. Після довгої невиліковної недуги відійшла у вічність довголітня членка Відділу Марія Малецька.

Народилася Марія 1922 р. в селі Городині Мостиського повіту в патріотичній родині Елеонори і Айтала Хотинецьких. Батьки були вчителями і від вчасних років виховували дівчинку в любові й пошані до українського мистецтва, культури у різних проявах. Початкову школу Марія закінчила в рідному селі, а далі продовжувала навчання в гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі. Маючи гарний голос, співала у шкільному хорі, належала до спортивного товариства “Спартанки” під проводом громадської діячки Цьопи Паліїв. З огляду на весняні події 1939 р. і закриття гімназії навчання закінчила у Львові 1941 р.

Під натиском воєнних подій родина Хотинецьких мусіла покинути рідні землі і опинилася в переселенчому таборі в Регензбурзі (Баварія). Тут Марійка закінчила школу англійської мови у Ляуфі й працювала у таборовій управі УНРРА аж до ліквідації табору і виїзду до США у 1949 р. Поселилися зразу ж у Чикаго, де родина допомагала їм влаштуватися у новій країні. Тут доля звела Марійку з давнім шкільним другом Юліяном Малецьким, з яким вона одружилася.

Життя було нележке, зарібкова праця, опіка над старшими, німецькими батьками, згодом виховання трьох дітей. Однак Марійка зуміла створити в домі затишок української родини. Дбайливо плекала дітей, зберігаючи гарну українську мову, рідну пісню, мистецтво народних вишивок. Ці вартості зуміла прищепити не лише дітям, але й своїм улюбленим онукам, які до сьогодні є активні в українських молодечих організаціях. Свою любов до вишивки пристосувала в оригінальний спосіб навіть і в кулінарній ділянці. Її так звані “вишивані торти” були справжньою окрасою не одних заходів та знані й оцінені в колах чикагської спільноти.

Марійка була довголітньою членкою 22-го Відділу СУА, де виконувала обов’язки організаційної референтки. Точна, дуже обов’язкова і віддана справі СУА, брала участь у всіх замірах і плянах праці. Хоча доїзд до Чикаго був нелегкий по смерті чоловіка, можна було бачити її тендітну постать на всіх засіданнях та імпрезах СУА. Була членкою Товариства Емеритів при катедрі св. о. Миколая, щиро відданою парафіянкою цієї церкви. Глибоко віруюча, зокрема мала непохитну віру у поміч Божої Матері, до якої зверталася з молитвою і довір’ям у важкі хвилини.

У часі похоронної відправи, яку провів владика Інокентій Лотоцький, прощали її онуки, котрі в щирих зворушливих словах відтворили постать жінки – скромної і спокійної, але сильної духом і любов’ю. Саме цю любов до всього рідного зуміла вона передати молодшому поколінню. Залишила у смутку дочок Оксану Казанівську, Любу Казанівську Олену Попович із родинами, братову Дарію Менцінську та дальшу родину в США і в Україні.

Прощаємося з жалем, але з вірою, що під опікою Божої Матері Вона пройшла у світ, де царює мир і радість.

*Мирослава Шевчик,
22-й Відділ СУА, Чикаго*

УВАГА ДОПИСУВАЧІ! Дописи з громадського життя повинні бути не довші трьох сторінок машинопису, писані через два інтервали. Рукописи повинні бути писані чітко. Імена, прізвища й адреси ПРОСИМО ПИСАТИ ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ. Виготвлення фотографій до друку коштує 10.00 дол., за що платить той, хто її присилає.

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Високоповажана пані Ірино! Дорогі посестри-союзянки!

Маю чудову нагоду передати Вам вітання від союзянок міста Житомира.

Всі ми знаємо про Вашу жертовну працю для України, її дітей і молоді та намагаємося у своїх повсякденних справах бути гідними звання членок Союзу Українок.

Щонеділі союзянки вчать дітей моральних чеснот і Закону Божого в Недільній школі Свято-Михайлівської церкви Київського Патріархату, між іншими заходами ми проводили урочисті збори до Дня Конституції України, де було 60 осіб.

Останнім часом спілкуємося з дітками, які преребувають на довготривалому лікуванні в обласній психіатричній лікарні, купуємо їм книжки, фарби, кольорові олівці для малювання. Хворі діти дуже чекають наших відвідин.

Хочемо висловити Вам велику подяку за співпрацю – за переслані кошти на допомогу самотнім „Бабусям”, дітям-сиротам. Без Вашої допомоги ми не змогли б виконати багатьох наших задумів.

Також щиро дякуємо особисто референтці стипендій Марії Полянській за призначення стипендій житомирським дітям. Усі діти, які отримують Ваші стипендії, вчаться дуже добре, допомагають нам проводити різні свята та концерти.

Також пам'ятаємо з вдячністю про оздоровлення наших дітей, адже саме завдяки СУА багато хворих школярів змогли пройти повноважний курс лікування і відпочинку у санаторіях Трускавця.

Дорогі пані! З далекого Полісся бажаємо Вам усіляких гараздів – здоров'я і достатку Вам і Вашим рідним, щастя і радості на довгі роки життя!

Нехай Господь Бог благословить нашу рідну Україну, весь український народ і дарує нам усім своє благословенство. Щиро вітаємо Вас усіх!

З повагою

голова Житомирського обласного Відділу Союзу Українок Ніна Батаєва.

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

ПОЖЕРТВИ ЗА ТРАВЕНЬ

У пам'ять бл. п. Яреми Шугана на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” склали: 50 дол. – Ярослав і Марія Томоруги; по 20 дол. – Маріянна Заяць, Віра Кушнір.

У пам'ять бл. п. Уляни Тимкевич складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю щирі співчуття. **Наталія Сигіда.**

З нагоди святкування Дня Матері складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Ганна Білінська,
голова 129-го Відділу СУА.

У світлу пам'ять нашої членки бл. п. Люби Фединської складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. **29-й Відділ СУА, Чикаго.**

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива Союзу Українок Америки.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ТРАВЕНЬ

ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ

33-й Відділ СУА ім. Лесі Українки в Пармі,
Ог. склав 500 дол. для допомоги сиротам в Україні.

Лукія Медицька,
скарбник 33-го Відділу СУА.

Святкуючи уродини нашої дорогої товаришки **Христі Харини-Сеник**, складаємо **100 дол.** сиротам в Україні. **Христя Кульчицька, Галина Пиріг, Оріся Новосівська, Мирося Гил.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Ярослава Біланюка** складаю **50 дол.** (через 83-й Відділ СУА) на допомогу сиротам в Україні. Дружині Володимирі з синами висловлюю ширі співчуття.

Людмила Почтар.

ДОПОМОГА „БАБУСЯМ”

33-й Відділ СУА ім. Лесі Українки в Пармі, Ог., склав 250 дол. для допомоги особам похилого віку. **Лукія Медицька**, скарбник 33-го Відділу СУА.

У світлу пам'ять мого чоловіка **бл. п. д-ра Ярослава Гелети** складаю **100 дол.** (через 78-й Відділ СУА у Вашингтоні) для допомоги „Бабусям” в Україні. **Богдана Гелета.**

У світлу пам'ять моєї найдорожчої сестри **Ірени Мокрівської**, яка відійшла у вічність 2 квітня ц.р., складаю **100 дол.** для допомоги „Бабусям” в Україні.

Надія Троян.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

33-й Відділ СУА ім. Лесі Українки в Пармі, Ог., склав 377 дол. на Фонд Чорнобиля СУА.

Лукія Медицька, скарбник 33-го Відділу СУА.

Анастасія Хомик склала **20 дол.** на Фонд Чорнобиля СУА.

У світлу пам'ять **Романа Глуха** на Фонд Чорнобиля СУА склала (через 83-й Відділ СУА): **75 дол.** – Ольга і Роман Кобрини; **по 50 дол.** – Оксана Стеранка, Христя і Олег Данилюки, Адріян і Ніколь Стеранки. **Разом 225 дол.** **В. Глух.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Романа Глуха** на Фонд Чорнобиля СУА **20 дол.** (через 83-й Відділ СУА) склала **Марта Яцушко.**

У світлу пам'ять мого батька **бл. п. Василя Серапта** складаю **500 дол.** (через 1-й Відділ СУА) на Фонд Чорнобиля СУА. **Тамара Раппа.**

МОЛОКЕ І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

Корнелія Яворська склала **30 дол.** (через 70-й Відділ СУА в Пассейку) на сніданки дітям в Україні.

Марія Бакалець, референтка Суспільної опіки 70-го Відділу СУА.

Спростування

У журналі „Наше Життя” за травень ц. р. у списках пожертв на Фонд Чорнобиля СУА (стор. 33, ліва колонка, друга пожертва знизу) слід читати: **Христина Швед**, голова 88-го Відділу СУА.

Перепрошуємо за недогляд.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Дарія Дроздовська, референтка Суспільної опіки СУА.

Марія Соробей-Штогрин, скарбник.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ У ТРАВНІ

1,000 дол. – д-р Дарія Новаківська-Лісий (54), пожертва до Тривалого фонду мого імені при Стипендійній акції СУА; **500 дол.** – д-р Орест Р. Гордиський, 67-й Відділ СУА, Філядельфія, Па. **400 дол.** – Надія Шкільник (12); **330 дол.** – 100-й Відділ СУА, Н.-Дж. (100); **250 дол.** – Ascension of Lord Guild, Williamsburg, VA (98); Іванна Горчинська (22); **225 дол.** – Оксана Мельник (22); **220 дол.** – 34-й Відділ СУА; **120.61 дол.** – Мирон Кравчук (98) BMS thru United Way; **110 дол.** – Товариство Дивізіонників, Детройт, Мі, Оксана Лодзюк, д-р Андрій і Тетяна Тершаківці, Н.-Й.; **100 дол.** – John Batz (107); **50 дол.** – Anizia Gill (43), Ольга Городецька (65); **40 дол.** – Helena Beach (98); **21 дол.** – Рената Бігун (28); **20 дол.** – Daniel A. Bazarko (98) BMS thru United Way; **10 дол.** – Darka Mazuryk (98) BMS thru United Way; **7 дол.** John Wasylyk (98) BMS thru United Way.

Вітаємо Стипендійну акцію СУА з 40-літнім ювілеєм! Бажаємо дальших успіхів у благородній праці. З цієї нагоди складаємо **50 дол.** (через 22-й Відділ СУА). **Микола і Ольга Лушняки**, Чикаго, Іл.

З нагоди 40-ліття заснування 92-го Відділу СУА у Менвіллі, Н. Дж., складаємо **50 дол.** на Стипендійну акцію СУА.

Тетяна Рішко, скарбник 92-го Відділу СУА.

On Sunday, May 13, 2007, UNWLA, Inc., Branch 118 of Houston, Texas, collected money for the UNWLA Scholarship Program. The Following is a list of contributors and amounts totaling **\$278,00: \$50.00** – Taras & Chrystia Bryndzia; **\$25** – Bohdan & Mary Bejmuk, John & Martha Noukas, Dr. Irena Pankewicz; **\$20** – Reginald & Natalia Bardin, Vasyl & Nicole Dijak, Zanon & Olga Dub, Viad & Natalia Hrynyshyn, Doug & Elviza Spartz; **\$10** – Mike & Oksana Danylyk, Dan & Alla Draxler,

Sasha & Tatyana Lytvynchuk, Justyna Uschak; \$8 – Kashif Kabani; \$5 – Bohdan & Venessa Horodecky.

Branch 118 congratulates UNWLA, Inc., on the terrific accomplishments of the Scholarship Program and we extend our best wishes for continued success!

Martha Noukas, Branch President.

З нагоди 80-ліття дорогої Лесі Храпливої-Щур складаємо **50 дол.** до Стипендійної акції СУА на навчання сиріт в Україні (через 83-й Відділ СУА). Лесі бажаємо всього найкращого та многих літ!

Шкільний товариш **Ярослав Черник**
з дружиною Лідою.

У ПАМ'ЯТЬ...

У першу річницю відходу у вічність нашого незабутнього батька **св. п. Зиновія Савицького** та вшановуючи його пам'ять складаємо **2,500 дол.** до Стипендійної акції СУА як додаток до тривалого фонду імени його дружини і нашої матері Теодозії Савицької.

Нехай з цього користає нова генерація української молоді! Бажаємо Стипендійній акції СУА дальших успіхів.

Гандзя Савицька-Мицак, д-р Юрій Савицький.

У світлу пам'ять **бл. п. Софії Андрушків** складаємо **100 дол.** на Меморіальний фонд ім. Софії Андрушків при Стипендійній акції СУА. Родині висловлюємо глибоке співчуття.

Гандзя Савицька-Мицак, д-р Юрій Савицький.

У світлу пам'ять **бл. п. Данила Більовщука**, чоловіка Люби Більовщук (референтки стипендій СУА 1993-2002 р.), складаємо **100 дол.** на Стипендійну акцію СУА. Дружині з родиною та матері Богдані Більовщук висловлюємо ширі співчуття.

Гандзя Савицька-Мицак, д-р Юрій Савицький.

Замість квітів на могилу дорогого вуйка **Мирона Кузьми** складаємо **100 дол.** на Стипендійну акцію СУА. Теті Марійці, Марті і Дзвіні з родинами висловлюємо ширі співчуття.

Христя і Богдан Кульчицькі.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

ПОДЯКА

Щиро дякую 56-у Відділові СУА на чолі з головою Іванною Головатою в Норт Порті, Фл., за влаштування 21 квітня ц. р. прийняття з нагоди 40-ліття Стипендійної акції СУА. Для мене це була велика честь познайомитися з добродіями та особисто скласти подяку в імени їхніх стипендіатів.

Спасибі за щедрий внесок (2,000 дол.) на Стипендійну акцію СУА. Оплачений Вами коштом моєї подорожі (300 дол.) складаю на потреби Стипендійної акції СУА.

Я вірю в дальшу співпрацю з референткою стипендій Танею Сілецькою та членками 56-го Відділу СУА. Щастя Вам, Боже!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Пожертви за грудень 2006 р.

Закінчення (поч. – квітень, травень 2007 р.)

ТРИВАЛИЙ ФОНД

По 40 дол. – Михайло Васишин, Ольга Руденська, П. Шатинський (Merck Partnership for Giving), А. Тершаковець (Merck Partnership for Giving), Ольга Ярема-Винар, Ліса Басараб, Славко і Надія Новицькі; **по 35 дол.** – Надія Оранська, Анна Кібало, Марія Кузишин; **31 дол.** – Володимир Кузик; **по 30 дол.** – Дарія Самотулка, Ніна Панчак, Ірена Іванчишин, Льоля Савеська, Марта Рудик, Михайло і Марія Федещькі, Юрій і Марія Вальчуки, проф. Іван і Марія Фізери; **по 25 дол.** – John J. Barston, Anna Piedilato, Mary D. Chimow, Carol A. Kinsey, Joe & Cindy Zuraw, William & Elizabeth Barna, Thomas & Odarka Stockert, Martha M. Gimbel, Володимир і Галина Білики, Ольга Диміцька, Марія Глова, Ларісса Журавель, Теодор Назарук, Марія Тарасюк, Марія Круг, Всеволод Сален-

ко, Марія Слободян, Ніна Наливайко, Надія Яворів, Ірена Гунзе, Галина Кутко, Марія Павелчак, Анна Кібало, Марія Пятка, Микола і Ірена Ставничі, Володимир Романів, Ярослав і Анна Харчишини, Наталія Соневицька, Іван Котт, Василь і Варвара Білани, Борис і Тетяна Карпенки, Михайло і Стефанія Рудики, Марія Бартосевич, Стефанія Гуменюк, Стефан Ярема, Анна Сулима, Роман і Клавдія Стефанюки, Маргарета Батьків, Параня Яворів, д-р Ярослав і Надія Мігайчуки, Всеволод і Лідія Саленки, Катерина Денга, д-р Дарія Дикий, Марія Стець, Михайло Світлик, Орест Небеш, д-р Юрій і Христина Демиловичі, Марта Баксер, Орест Дутка, д-р Богдан і Богданна Худь, Ірена Гунзе, Іван і Надія Гафтковичі, Тамара Панкевич, Ольга Папроська, Карло Мельничук, Михайло Корчинський, Марія Базиляк, Валентина Глух, Володимир і Джін Маркевичі, Франко і Галина Затонські, Орест і Оксана Кузьми, Михайло Свінчук, Татяна Демчук, Марія Іванна Пенкальська;

по 20 дол. – Ярослав Волощук, Стефанія Стасишин, Павло Шмотолоха, Любіна Лапчак, Євгенія Веса, Ірена Винник, Любомир і Лариса Онишкевичі, Ярослав і Марія Тимочки, Роман і Олександра Городиські, д-р Євген Грабарчук, Ксеня Кольцо, Розалія Принада, Юрій Шемшученко, Любомира Хома, Ірина Керод, Ольга Тарас ЛяМорт, Іва Лісікевич, Іван і Ольга Стасюки, Люба Новак, Богдан Казанівський, Анна Зарашак, Віра Кліш, Дмитро Солодчук, Іван Котляр, Ольга Коваль, Анастасія Ковалюк, Марія Лозинська, Марко і Люба Мицьо, Василь і Марія Цап, Марія Шандрук, Олена Кокодинська, Олександр і Ніна Данчуки, Анна Роспутько і Олег Роспутько; **15 дол.** – Осип Васильків; **по 10 дол.** – Harry Smith, Danielle Anne Luszczuk, Jessica Marie Luszczuk, Володимира Шипайло, Аліс Гураль, Галина Бистрицька, Діонізія Брочинська, Іван Гусак, Петро Малкут, Софія Вацик, Карло і Лена Микитичі, Анісія Гіль, Петро і Наталія Семківи, Михайло Скомський, Ева Гарайда, Дарія Барон, Ізабеля Оменцінська, проф. Іван Лобай, Теодозія Когут, Роман Запутович, Соня Боднар, Михайло Ортинський, Рената Бігун, Михайло Свінчук, Марія Рейнарлович, Ірена Сайкевич, Ілля Шевчук, д-р Петро Грицак, Мирон Болюх; **5 дол.** – Ольга Труш, Анна Лукачик, Ярослав Гупало, Василь Кмита, Клара Скомська, Зеновія Ясінська, Михайло Кравчук, Богдан Бродин, Ярослав Колянський, Євгенія Цимбала, Василь і Анна Васів; **2 дол.** – Люба Гілл; **1 дол.** – Н.Н.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

In memory of **Peter Kapschutschenko**, who died on November 17, 2006, donations were made: **\$250** – John & Ludmilla Kapshutschenko Schmitt; **\$200** – Dr. Bohdan & Olha Faraoniw; **\$100** – Marquerite Bradley and family, Oleh & Margaret Poslusnyj, Eugene & Stephania Zyblikewycz, Walter & Olena Karpinich, Stefan & Anna Makuch, George & Maria Chatyrka, Alexander & Irene Mychaluk; **\$75** – Mary Kramarenko; **\$50** – George & Alexandra Terleckyj, Dr. Ivan Shalchuk, Petro Hursky, Oksana Wanchycka-Woroch, Roman & Lida Pastushak, Marianna & Wictoria Wakulowska, John & Myra Hill, Oleksij & Luba Shevchenko, Dr. Wasyl W. Salak, Victor & Valentina Stalowir, Victor Dejnaka, Mr. & Mrs. Clifford Robbins; **\$40** – Krivda Poxon; **\$30** – Irene Sherba, Basil & Maria Panczak; **\$25** – Donald & Margaret Monticello, Olga Jakubowska, Bozhena & Edward Maciocha, Oksana Mandybur; **\$20** – Hugo & Angelica Mariani, Wolodymyra Kawka; **\$10** – Bronyslawa & Natalie Skorupsky.

In memory of **Dr. Oleh Sochan**, father of our student Yaroslava Sochan, we are donating **\$175**.

The Teachers of Foxfire School, Yonkers, NY.

In memory of my grandparents, **Sophia & Danylo Zalopany** and **Ksenia & Ivan Rakoczy** I am donating **\$100**.
Katrina Rakoczy Barsigian.

In memory of **Hryhory "Harry" Swiencicky** I am donating **\$100**.
Christina S. Huegerich.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Стефанії Бабій** складаю **50 дол.**
Олена Качала.

Упам'ять **бл. п. Урсулі Балабан** складаю **50 дол.**
Марія Шуст.

У пам'ять **бл. п. Романа Рогожі і Дмитра Косовича** складаю **100 дол.**
Олесь Пясецький.

У пам'ять **бл. п. Володимира Заяця** склали: **по 100 дол.** – **Юлія Копчинська, Іван і Анна Поручинські.**

У пам'ять **Івана "Людка" Зарицького** складаю **100 дол.**
Люба Фірчук.

У пам'ять мого кузена **бл. п. Богдана Пендзея** складаю **100 дол.**
Марія Бакалець.

У світлу пам'ять **бл. п. д-ра Олега Сохана**, чоловіка Люби Сохан заступниці голови 119-го Відділу СУА, складаємо **50 дол.**

Управа і членки 119-го Відділу.

У пам'ять **бл. п. Володимира Федуна** склали: **по 200 дол.** – д-р Роман і Анна Аліськевичі, Марія Савицька, Орест і Марта Качмарські, Юрій Савицький і Marie T. Menendez; **150 дол.** – Ореста Федун.

У світлу пам'ять **бл. п. Володимира Федуна** складаємо **100 дол.** Сестрі покійного, дорогій Марії Савицькій та всій родині висловлюємо щирі співчуття.
Кирило і Ірина Григоровичі з родиною.

У пам'ять **бл. п. Лідії Макаренко** склали: **500 дол.** – Ігор і Маріола Макаренки; **200 дол.** – о. Олекса і Ніна Лімонченки **по 50 дол.** – Ярослав і Олександра Палилики, Володимир і Марія Коланичі, Лариса Заїка, Лев і Галина Футали, Стефан і Анна Дашко; **25 дол.** – Святослав Коцибала; **20 дол.** – Анна Коцур.

У пам'ять мого дорогого брата **бл. п. Яреми Шугана** складаю **250 дол.**
Рома Шуган.

У пам'ять мого чоловічка **бл. п. Володимира Бакальця** складаю **500 дол.**
Марія Бакалець.

У пам'ять **бл. п. Марії Ріпецької** складаю **40 дол.**
Дарія Самотулка.

У пам'ять наших родичів **Григорія і Ніни Лужницьких** складаємо **1,000 дол.**

Богдан і Христина Кульчицькі.

У пам'ять **бл. п. Богдана Демянчука** складаю **250 дол.**
Ольга Курилас.

У пам'ять **бл. п. Зеновії Пиріг** складаємо **50 дол.**
Іван і Марія Тереля.

У пам'ять **бл. п. Лесі Стадниченко** складаємо **50 дол.**
Д-р Лев і Ірена Кушнірі.

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Володимира Клячка** складаю **250 дол.** **Люба Клячко.**

У пам'ять **бл. п. д-ра Олега Сохана** склали: **250 дол.** – Любомира Сохан; **100 дол.** – Олександра Крумшин; **по 50 дол.** – Марія Борковська, Тарас і Марія Борковські, Володимир і Анна Козицькі; **по 25 дол.** – Любомир Щур, д-р Роман і Алла Трохимчуки; **по 20 дол.** – Петро і Ольга Кулиничі, Лідія Стебельська, Володимир і Марія Уздейчики.

У пам'ять **бл. п. Ірени Качмарської** склали: **100 дол.** – Богданна Титла; **25 дол.** – Ольга Цегельська; **20 дол.** – Ярослава Стасюк.

У пам'ять **бл. п. Ігора Соневицького** складаємо **100 дол.** **Проф. Тарас і Ольга Гунчаки.**

З НАГОДИ

In honor of **Dr. Roman and Anna Alyskewycz** we are donating **\$300.**

Dr. Ingolf and Ursula Holm-Andersen.

З нагоди 90-ліття Дмитра Пилипця складаємо **20 дол.** **Д-р Володимир і Галина Королі.**

Замість подарунків на свята для Надії і Мирослава Шміглів складаю **100 дол.** та бажаю успіхів.
Ольга Савчук.

Як різдвяні подарунки для Петра і Банні Задорецьких та їх сина Петра, складаю **175 дол.** на потреби УМ.
Катерина Задорецька.

З нагоди 40-ліття 91-го Відділу США ім. Олени Кисілевської складаємо **100 дол.**
Управа і членки 91-го Відділу.

Як подарунок для матері Надії Дейчаківської складаю **50 дол.** на потреби УМ (через 12-ий Відділ США).
Орест Дейчаківський.

З нагоди дня народження моєї тети Софії Швабінської складаю **100 дол.** на потреби УМ.
Надія Дейчаківська.

Лютий 2007 р.

(Закінчення. Поч. червень 2007 р.)

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Ніни Орлової** склали: **100 дол.** – Петро і Маріяна Лівча; **по 50 дол.** – Ерко Палидович, д-р Северин Палидович, Орест Федаш, Іван і Віра Гайдоші, Юрій Вижницький, Христина Ринасевич, Олесь і Лідія Пясецькі, Петро Дармограй, Tony Ligas, Ralph Marino, Tom Venezia; **40 дол.** – Олег і Оксана Цісельські; **25 дол.** – Hassan J. Basagic; **20 дол.** – Елизавета Поритко, Галина Сарбай, Марія Підгірна, Богдан і Оксана Дац, Karu Puattnea.

У пам'ять **бл. п. Ніни Самокіш** складаю **100 дол.** (через 1-й Відділ США). **Марія Савицька.**

На могилу товаришки гімназійних літ **бл. п. Асі Грицак-Семенини** складаю **50 дол.** **Оксана Луцька.**

У пам'ять **бл. п. Люби Комар-Прокоп** складаю **100 дол.** **Ярослава Слиз-Панчук.**

У пам'ять **бл. п. Мирона Осадци** складаю **50 дол.** **Ірма Осадца.**

In memory of **Theodor & Maria Wislocky** we are donating **\$200.**
Robert & Gail Wislocky.

Березень 2007 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. Марії Городецької **300 дол.** склала **Оксана Струк.**

У двадцяту річницю смерті **бл. п. д-р Юліана Охримовича**, нашого незабутнього, улюбленого чоловіка і батька на Тривалий Фонд ім. д-ра Юліана і Ориси Охримовичів **2,250 дол.** склали: дружина – **Орися Охримович**, діти – **Андрій Охримович**, д-р **Христина Охримович О'Крепкі** і **Юліан Охримович.**

ПОЖЕРТВИ

По 1,000 дол. – Андрій і Таїса Нагірна Рак, Ада Кулик, зі спадку Анни Натини, д-р Богдан і Роксана Харкевичі; **875 дол.** – Art Deco Society of New York, Inc.; **735 дол.** – 30-ий Відділ США (з коляди); **500 дол.** – Дарія Байко; **398.24 дол.** – Stefan Puzyk (Northern International); **по 300 дол.** – 106-й Відділ США, Ярослав Бігун; **по 250 дол.** – Юрій і Ірена Кобзарі, д-р Нестор Близнак, Лідія Микитин, Тиміш Гнатейко (Microsoft); **225 дол.** – Мира Манзюк; **200 дол.** – д-р Олександр Мотиль; **по 150 дол.** – 113-й Відділ США, Андрій Тершаковець (Merck Partnership in Giving); **155 дол.** – Dr. Lee & Lesia Poniatuszyn-Cady; **120 дол.** – Patricia A. Shatynski (Merck Partnership in Giving); **100 дол.** – Christina Walsh, Michael Tomlin, Igor Pavlichyn (The Love of Culture & Tradition), Dr. Neil & Luba Levy, J. D. Stachiw, Марія Одежинська, д-р Леонід і Оксана Мостовичі, Олександр і Марія Крички, Ганна Жирук, Іван і Стефанія Серанти, Ольга Ярух (R.U.S.A. Matching Gift Program), Ярослав і Ольга Чипаки, Орися Мішко, Іван Лехіцький, Ларісса Герман, Анна Лукачик, д-р Ярослав Клячаний, Ірена Телюк, Петро і Анна Світницькі, Володимир і Анна Саф'яни, Іванна Головата, д-р Ігор і Варвара Цегельські, Юрій і Мирослава Граби, Володимир і Параскевія Шпачинські, Микола Мілянчик, Олександра Ганас, Іванна Шкарупа, Люба Фірчук, Василь і Ольга Балабани, д-р Андрій і Татяна Тершаківці, Ляриса Пелешук;

(Продовження в наст. числі)

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Управа і адміністрація УМ

Юрій ШКРУМЕЛЯК

ДЕ УКРАЇНА?

Україна в давній славі,
В козацьких пригодах,
На завітчаних левадах,
В чистих синіх водах.

Україна в тих долинах
І високих горах,
На степах, буйних, широких,
У гаях, у борах.

Україна в білих селах,
У густих садочках,
У хрещатому барвінку,
У синіх квіточках.

Україна на яворах
Пташкою співає
На стрілецькій могили
Голову схиляє.

Віра ВОВК

МАРІЧКА І ВЕСЕЛКОВИЙ КНЯЖИЧ

Жила собі колись сирітка Марічка. Вона мала два лиця з рожевих троянд, довгу золоту косу і промінне серце; тому хто стрівнув її, – ставав веселий.

Одного разу пішла вона в світ і зайшла в чорний, густий бір. З вузлуватих кущів довкола блимали на неї лискучі очі, і вона боялася оглядатися. Але згодом пояснило, дерева поріділи, і Марічка побачила зелену поляну, обвиту рікою. Над поляною гнулася мерехтяча веселка, а під нею стояв терем з білого каменю. З одвертого вікна плила музика скрипки, на якій грав сліпий хлопець. Коли він почув Маріччині кроки, виступив наосліп на кам'яний поріг і спитав тихо:

– Хто там надворі?

Марічка назвала йому своє ім'я, а хлопець поділився з нею своєю журбою.

– Я веселковий княжич, – сказав він. – Мої очі потребують багато світла, але ніщо в світі не хоче мені дати стільки ясности.

Його голос звучав так, як голос скрипки, бо дотепер він не знав, крім неї, ні одної живої душі. Але дівчина-сирітка зрозуміла його.

– Я піду шукати світло для тебе! – виклинула вона, а хлопець зрадів так, аж його скрипка сама засміялася.

Марічка не барилася довго. Почало темніти, і вона пригадала собі всі ті лискучі очі, яких боялася в лісі.

То був вечір перед Іваном Купалом. Вродливі мавки, подібні до мряк, вили собі вінки, в які мали бути вплетені всі квіти. Ті вінки вони хотіли пізніше кидати, за давнім звичаєм святойванської ночі, в ріку. Але їм бракувало ще троянд, які не росли між синіми мохами й папороттю.

НЕ ВІДКЛАДАЙ

Нараз побачили мавки іздала Марічку з її трояндовими щічками, і вони оточили дівчину, просячи в неї частину її рож.

– Я дам вам мої лица, – відповіла вона, – тільки ви мусите заплатити мені всіми вашими очима, тими, що свіять в куцах.

– Ти думаєш, може, про святойванські черв'ячки? – спитала княгиня мавок, одягнена в рожево-зелену суконку з бабиного літа, вишивану павутинними vzорами. – Я дам тобі половину черв'ячків, бо друга половина мусить нам бути ліхтарями в нашій святі. – Вона поцілувала Марічку з кожного боку в лице і забрала рожеві троянди із собою.

Коли прозорий серпанок княгині зник за зіллями і травами, Марічка тримала в простертій жмені багато малих світлячків. Вона висипала їх у запаску і забула свою загублену красу.

Та ще було замало світла, щоб засвітити очі молодому княжичеві. Марічка подивилася на небо, очікуючи звідтіль собі ради. І справді: якраз летіла святойванська ніч зі своїми зорями над нею.

– Не минай так скоро, дай мені перше твої зорі! – просила Марічка.

Коли ніч побачила в дівчини золоту довгу косу, затрималася в повітрі:

– Я можу дати тобі половину зір, бо друга частина світить могому батькові-місяцеві, щоб він не заблудився і не впав з неба. Але за половину зір ти мусиш мені дати свою косу.

Марічка згодилася, тоді ніч принесла довгі срібні ножиці і приставила їх на те місце, де починає рости коса.

– Не буде тобі жалко? – спитала вона Марічки.

– Ні, ні! – запевнювала дівчина.

Ніч закосичилася обтятою косою, перемінилася в зорю і полетіла великим луком через небо. Золота коса сяяла всіма жемчугами за нею.

– Комета! – здивувалася земля, а з нею всі звірі і рослини, що ще ніколи не бачили такого чуда. А Марічка думала тільки:

– Якби настав день, я попросила б у сонця проміння. – Але ще була ніч.

Нараз з'явився перед дівчиною Божий Ангел, що слухає думки, і сказав лагідно:

– Твоє серце, Марічко, має більше проміння, як сонце. Дай його веселковому княжичеві, тоді він прозріє.

Марічка побігла врадувана чимдужче, і стежка здавалась їй безмежно довгою, бо вона несла княжичеві світло очей. Він ждав усе ще у вікні, і коли почув Маріччині кроки, вийшов наосліп на кам'яний поріг. Тоді дівчина вистелила перед ним свої скарби, і він прозрів.

Хочете бачити Марічку і княжича? Вони сидять ще, може, й досі на порозі терему з білого каменю під веселкою.

– Я зроблю це в **п о н е д і л о к!** –

Так собі сказав Тодось.

Але взятися до діла

Щось охоти не знайшлося.

Хай зроблю це у **в і в т о р о к** –

Але знов серед забав,

Повних сміху, співомовок,

День немов у воду впав.

– **С е р е д а** – гарніша днина!

Це півтижня. Та – біда:

Не оглянувся ще хлопчина,

Вже й минула середа.

– Ну, напевно, вже почну я

Цю роботу у **ч е т в е р**.

Але все, що не візьму я,

З рук летить. І що ж тепер?

Може, **п' я т н и ц я** допоможе?

Мушу конче вже почать.

Проминає тиждень... Боже!

Треба хутко поспішати!

– Ні, найліпше – це **с у б о т а!**

Вільний день і вільний час.

Та субота – не робота!

Весь порив чогось погас...

– Ось прийшла й свята **н е д і л я**...

Чи робити? Буде гріх!

І з того усього діла

В хлопця вийшов просто... сміх!

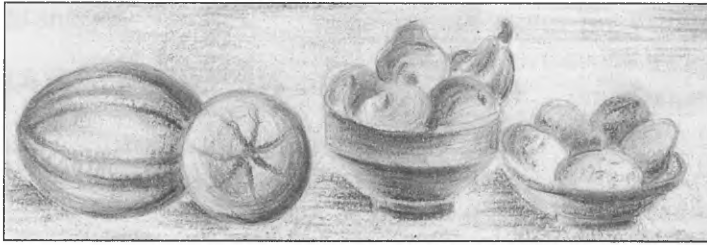
Що ж порадити хлопчині?

Наш Тодосику! Ти знай –

Все зроби, що можеш, нині,

А на завтра не лишай!

Тюрінтен, 15 VI, 1946

Смачного!

Дарія ЦВЕК

Ярослава СТАСЮК

САЛАТА ІТАЛІЙСЬКА

4 зварені яйця,
велика червона паприка,
ложка присмаженого бекону,
пушка квасолі,
2-3 великі зварені картоплі,
4 помідори,
ложка посічених чорних оливок,
4 ложки оливкової олії,
3 ложки оцту,
1 ложка гірчиці (муштарди).

Посічені яйця, перець (покрайний в пасочки), картоплю (покраяну на шматочки), квасольку, розкришений бекон, помідори (покраяні в кружальця) всипати до миски.

Соус: вимішати олію з оцтом, додати до смаку сіль і перець, гірчицю.

Вимішати, полити салату, прикрасити оливками.

САЛАТА З МАКАРОНУ

2 горнятка макарону (найкраще „мушельки”),
2 кабачки,
1 червона цибуля,
10 унцій сиру (фета),
2 помідори,
½ горнятка оливок, посічених,
сіль, перець,
¼ л. чебрецю,
соус („вінегрет”, готовий).

Цибулю дрібно посікти і всмажити на олії, додати покраяні кабачки і разом швидко засмажити.

Зварений макарон і кабачки з цибулею легко вимішати, додати подріблений сир, покраяні на дрібні шматочки помідори (помідори полити водою, що кипить і зняти шкірку), січені оливки.

Все полити готовим „вінегретом”.

СІЧЕНИКИ З ТЕЛЯТИНИ

2 ф. меленої телятини,
1 суха булка,
2 цибулі, січені, смажені,
2 яйця,
1 ложечка січеної зеленої петрушки,
сіль, перець,
3-4 ложки тертих сухариків,
3-4 ложки товщу.

Суху булку намочити у воді, витиснути, обібрати шкірку.

Додати до м'яса смажену цибулю, булку, сирі яйця і петрушку, сіль, перець. Добре вимісити. Формувати січеники, обкачати у сухариках і смажити на гарячому товщі з обох боків, щоб були рум'яні (по 10 хвилин на одну сторону). Складати до ринки, накрити і вкласти до печі на 350 ст. На 5 хвилин.

Подавати із салатою, городиною, картоплею.

ТІСТЕЧКА

З ВИШНЯМИ АБО СЛИВАМИ

Тісто: 11 унцій борошна, 5 унцій масла,
2 ст. ложки цукру, 3 варені жовтки,
шкірка і сік з 1 лимона,
½ кг. вишень або слив без кісточок.

Посікти масло з борошном, додати протерті крізь сито і змішані з цукром варені жовтки, шкірку з лимона і сік, замісити. Тісто розкачати на посипаній борошном дошці і склянкою вирізати коржикі. Змастити їх білком, краї обкласти валочком з тіста, а зверху покласти вишні або сливи і посипати цукром. Пекти на змащеному жиром листі у гарячій духовці (350°) протягом 20 хвилин. Спечені тістечка можна покривати білковою піною з цукром (3 білки, 3,5 унцій цукру). Тоді їх слід поставити ще раз у духовку, щоб піна підсохла.

(Зберігаємо правопис оригіналу)

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА

Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон
Марта Данилюк

Софія Геврик

Маріянна Заяць

Лідія Баб'юк
Марія Томоруг'
Рома Шуган
Рената Заяць
Ірена Стецьків
Віра Кушнір

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська
Христина Швед
Уляна Кобзар
Марія Полянська
Ольга Тритяк

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- українськомовна секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- вільна членка
- вільна членка

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівальна

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Дарія Завадівська
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Уляна Зінич
Люба Кушнір-Дріяньська
Уляна Глинська

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью-Йорк
- Північний Нью-Йорк
- Нью-Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью-Йорк
- зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Надія Цвях
Анна Рак
Лідія Закревська
Леся Гой

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT

Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Oxana Farion
Marta Danyluk
Sophia Hewryk
Mary Ann Zajac
Lidia Babiuk
Maria Tomorug
Roma Shuhan
Renata Zajac
Irena Stecki
Vera N. Kushnir

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (ukr.)
- Financial Secretary
- Treasurer
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Daria Drozdovska
Christine R. Shwed
Ulana Kobzar

Maria Polanskyj
Olga Trytyak

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwoman
- Arts and Museum
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Daria Zawadiwsky
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Olha M. Lukiw
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Ulana Zynych
Luba Kushnir Dryansky
Uljana Hlynsky

- Detroit
- Philadelphia
- New York City
- New York - North
- New Jersey
- Ohio
- Chicago
- New England
- New York - Central
- Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Nadia Cwiach
Anna Rak
Lidia Zakrewsky
Lesia Goj

- Chairwoman
- Member
- Member
- Alternate
- Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

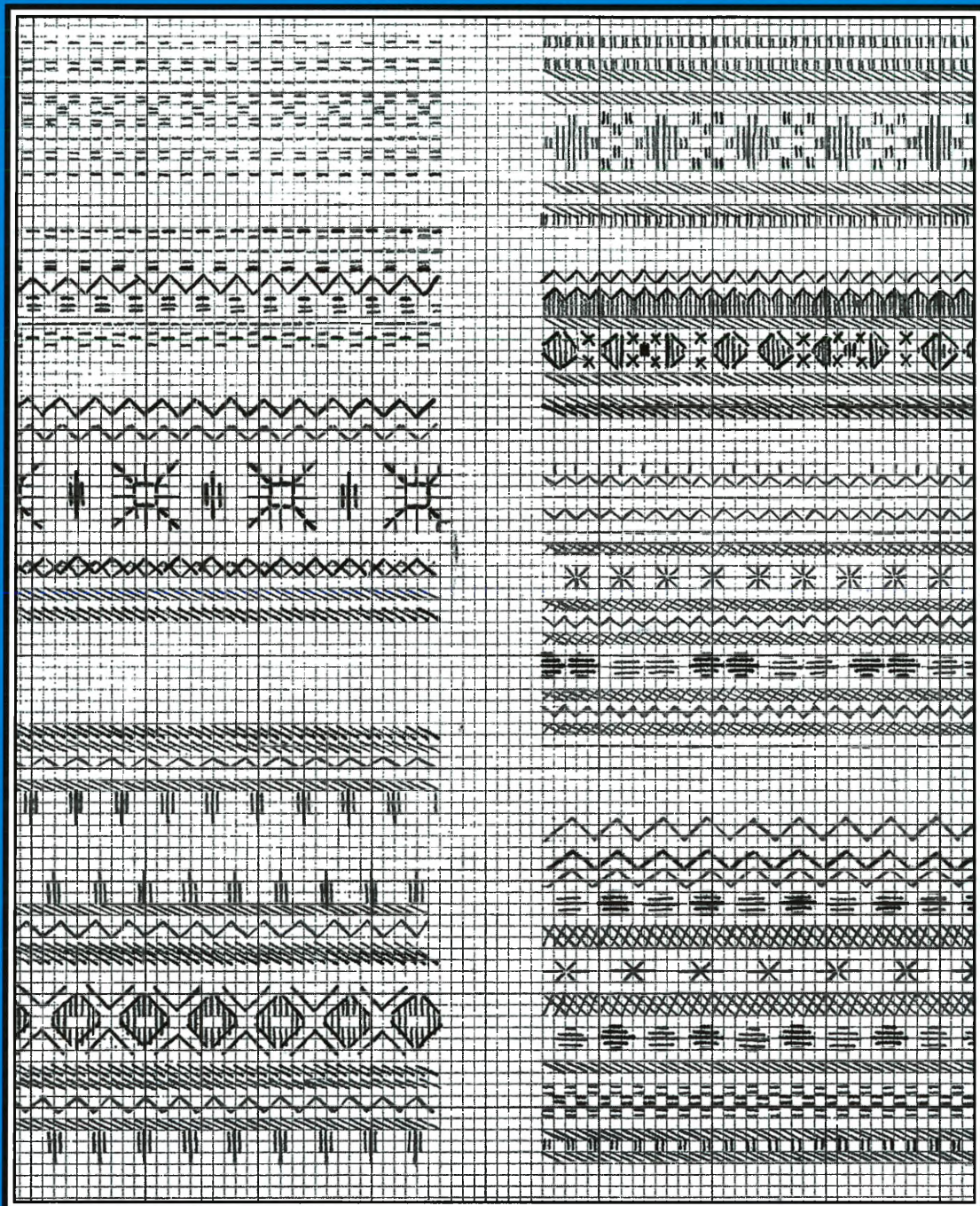
Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 8:30 – 2:00

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Взори жіночих сорочок Яворівщини. Із збірки Галі Крайчик.
"Українські взори", серія 4, ст. 5. Видання СУА.*